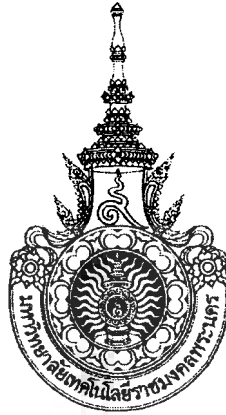

การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

สนทนา   เขมวิรัตน์
ดวงใจ   เขมวิรัตน์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2552

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

Financial Planning of Undergraduate of Rajamangala University of
Technology Phra Nakhon

Sontaya Khamwirat
Duangjai Khamwirat

This Research in Funded by Faculty of Business Administration
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Year 2009

ชื่อเรื่อง : การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ผู้วิจัย : สนทยา เขมวิรัตน์ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
ผศ.ดวงใจ เขมวิรัตน์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มทร.พระนคร
พ.ศ. : 2552

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 445 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 52 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample, F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการศึกษพบว่า

1. ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย รองลงมา คือ ด้านการออม และ ด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05
4. นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

Title : Financial Planning of Undergraduate of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Researcher : Sontaya Khamwirat. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duangjai Khamwirat. Faculty of Science and Technology ,RMUTP

Year : 2009

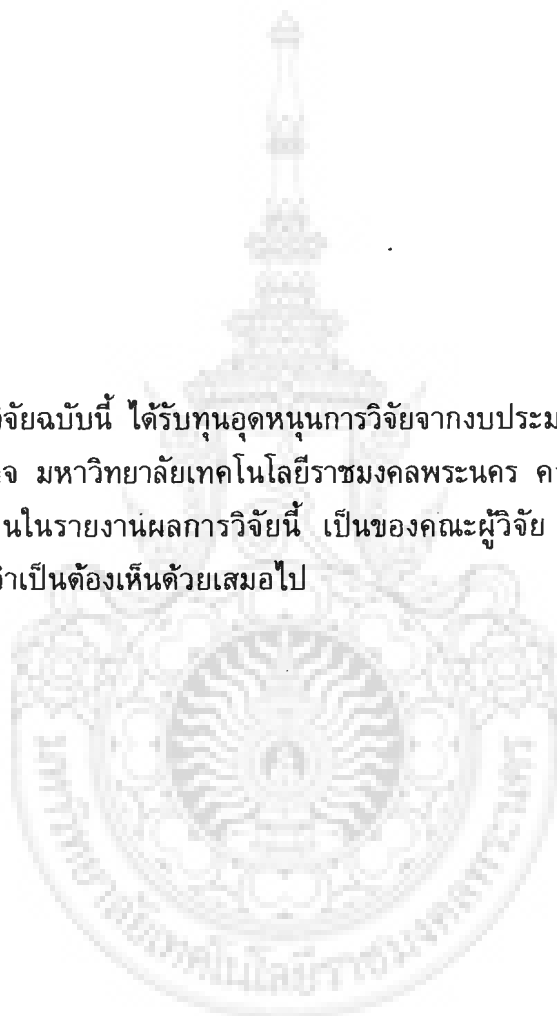
Abstract

The purpose of this study was to study and compare financial planning of undergraduate of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon in 4 aspects : the income, spending, saving, and investment. The undergraduates were classified by gender, academic years, and faculties. The samples in this research were 445 undergraduates. The study participates selected by simple random sampling. The 52 item questionnaires of rating scales was used as the research instrument. Percentage, mean, standard deviation, t - test for independent sample, F - test and "LSD" analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. The undergraduate's financial planning all aspects were in rarely levels that the spending was the highest, saving, and investment was the lowest.
2. There was significant difference for undergraduate's financial planning in each aspect and all aspects at the 0.05 level among students in different gender.
3. There was significant difference for undergraduate's financial planning in spending, saving, and investment at the 0.05 level among students in different academic years.
4. There was significant difference for undergraduate's financial planning in spending, saving, investment and all aspects at the 0.05 level among students in different faculty.

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณผลประโยชน์ประจำปี 2552 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ความเห็นในรายงานผลการวิจัยนี้ เป็นของคณะผู้วิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จาก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการอุดหนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย รวมทั้งคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ดังนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรีทิพา เพ็ริยพาณิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร อาจารย์สมใจ ฉินธนะปทุมพร และอาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน ที่ให้คำแนะนำตรวจแก้ไขแบบสอบถาม ให้ความรู้และแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนแก้สำนวนภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ดีขึ้น คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานการวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่อง บูชา ครู อาจารย์ ผู้ประสาทความรู้แก่คณะผู้วิจัย

นายสนทยา เขมวิรัตน์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(2)
ขอบคณทูน	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(4)
สารบัญ	(5)
สารบัญตาราง	(8)
1 บทนำ.....	1
ภุมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน.....	6
ความหมายของการวางแผนทางการเงิน.....	6
ความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผนทางการเงิน.....	7
เป้าหมายทางการเงิน.....	8
ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล.....	8
การเริ่มต้นวางแผนทางการเงิน.....	9
ลักษณะการวางแผนการเงินที่ดี.....	9
ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงิน.....	10
หลักการวางแผนการเงินส่วนบุคคล.....	11
ขั้นตอนในการวางแผนการเงิน.....	13
การวางแผนการเงินด้านการหารายได้.....	14
การวางแผนการเงินด้านการใช้จ่าย.....	14

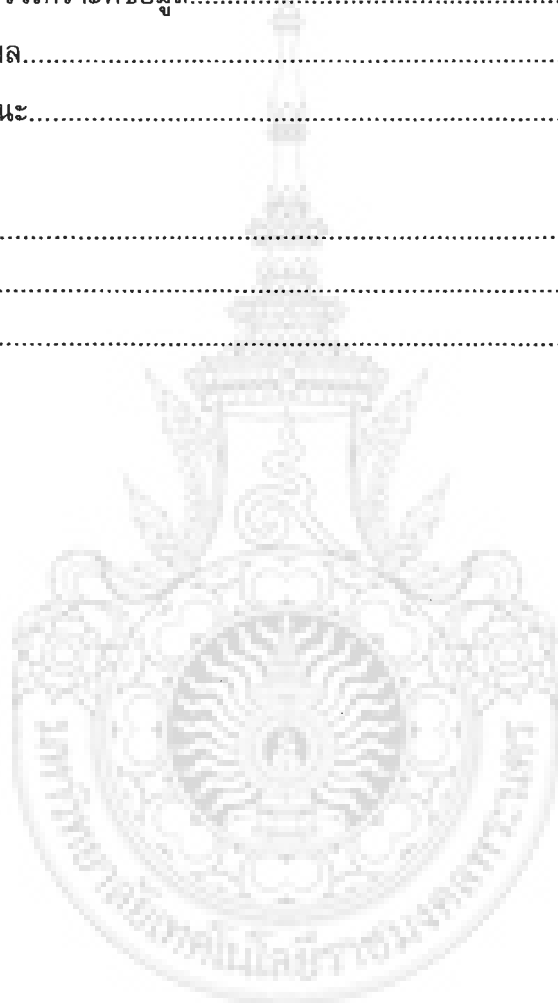
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
การวางแผนการเงินด้านการออม.....	17
การวางแผนการเงินด้านการลงทุน.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
ประชากร.....	29
กลุ่มตัวอย่าง.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	31
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	62
วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (ต่อ)	
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
อภิปรายผล.....	68
ข้อเสนอแนะ.....	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	75
คณะผู้วิจัย.....	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	30
2	แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา.....	40
3	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	41
4	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการหารายได้	42
5	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการใช้จ่าย.....	43
6	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการออม.....	44
7	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการลงทุน.....	45
8	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ	46
9	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี	47
10	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรคณะวิชา	48
11	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม.....	50
12	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี เป็นรายด้านและโดยรวม.....	51
13	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย จำแนกตามระดับชั้นปี	52
14	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม จำแนกตามระดับชั้นปี.....	53

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการลงทุน จำแนกตามระดับชั้นปี.....	54
16	แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนก ตามตัวแปรคณะวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม.....	55
17	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยรวม จำแนกตามคณะวิชา.....	56
18	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย จำแนกตามคณะวิชา.....	57
19	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม จำแนกตามคณะวิชา.....	58
20	แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการลงทุน จำแนกตามคณะวิชา.....	60

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมา อยู่ในช่วงของการปฏิวัติอุตสาหกรรม มีการกำหนดนโยบาย เพื่อมุ่งเน้นเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออก มีการพัฒนาและมีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต เพื่อให้สามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้มากขึ้น (วรศักดิ์ พ่วงเจริญ,2548) จนทำให้ปัจจุบันเกิดปัญหาเศรษฐกิจที่ใหญ่มาก เนื่องจากปัญหาราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และประเทศเรามีความจำเป็นต้องใช้น้ำมันในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การขนส่ง การผลิต เป็นต้น จึงส่งผลให้บรรดาพ่อค้าแม่ค้าถือโอกาสขึ้นราคาสินค้าอุปโภค บริโภค ทำให้ราคาสินค้าพุ่งสูงขึ้นอย่างมาก การใช้จ่ายภาคครัวเรือนจึงจำเป็นต้องเป็นไปอย่างระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพื่อความอยู่รอดภายใต้สภาวะเศรษฐกิจแบบทุนนิยมที่กำลังครอบงำให้ประชาชนหลงใหลไปกับนโยบายที่พยายามให้ประชาชนมีหนี้ของภาครัฐ ปฏิเสธไม่ได้ว่าภายใต้ระบบทุนนิยมพยายามสร้างค่านิยมให้กับวัยรุ่น วัยเรียน นิสิต นักศึกษา ต้องใช้สินค้าแบรนด์เนม ใช้ของราคาแพงเกินความจำเป็น(ผู้จัดการออนไลน์,2549) ดังที่ถูกเปรียบเปรยว่าเป็นผู้มีรายได้น้อยแต่รสนิยมสูง ซึ่งหมายถึงว่ามีฐานะไม่ดีแต่ชอบใช้สินค้าที่มีราคาแพงๆ โดยเฉพาะสินค้าที่มาจากต่างประเทศ คนเหล่านี้ ติดยึดอยู่กับเครื่องหมายการค้าหรือโลโก้สินค้า ทั้งๆ ที่ว่าไปแล้วเมืองไทยก็สามารถผลิตสินค้าชนิดนั้นได้เหมือนกัน และมีคุณภาพเหนือกว่าสินค้าต่างประเทศอีกด้วย (สมพร เทพสิทธา. 2548)

ข้อมูลล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2550 ประเทศไทยมีประชากรสูงวัย คืออายุ 65 ปีขึ้นไป เป็นสัดส่วน 8.2% ของประชากรทั้งหมด และมีประชากรในวัยหนุ่มสาวและวัยทำงาน คือวัย 15-64 ปี เป็นสัดส่วน 70.2% ส่วนประชากรวัยเด็กคืออายุต่ำกว่า 14 ปี เป็นสัดส่วน 21.6% จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอยู่ในวัยหนุ่มสาวและวัยทำงาน (วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ,2550)

ปัจจุบันวัยหนุ่มสาวจึงเป็นกลุ่มคนที่นักการตลาดต้องจับตามอง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากและมีพฤติกรรมการใช้จ่ายอย่างไม่ยั้งคิด ใช้อารมณ์เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจซื้อสินค้า พฤติกรรมการใช้จ่ายของวัยรุ่นหญิง กับวัยรุ่นชายมีความแตกต่างกัน คือ วัยรุ่นหญิงจะใช้เงินหมดไปกับการซื้อเสื้อผ้า กระเป๋า ค่าอาหารรวมไปถึงการเที่ยวกลางคืน และค่าใช้จ่ายหลักคือค่าโทรศัพท์มือถือ ค่าเสริมความงาม ส่วนวัยรุ่นชายหมดไปกับค่าน้ำมันรถ ค่าเลี้ยงหญิง ค่าโทรศัพท์มือถือและค่าน้ำหอมแบรนด์เนม จากรายจ่ายดังกล่าวของวัยรุ่น ทำให้รายจ่ายไม่สมดุลกับรายรับ ด้วยรายจ่ายที่เกินกว่ารายรับประจำจากผู้ปกครองเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์ ทำให้วัยรุ่นกลุ่มดังกล่าว

ต้องหารายได้เสริม เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายตามไลฟ์สไตล์ของวัยรุ่นยุคใหม่ ส่วนใหญ่นิยมหารายได้เสริม อาชีพเสริมยอดนิยมของวัยรุ่นหญิงที่หน้าตาดี รูปร่างดี คือการเป็นพรีตตี้สำหรับสินค้าประเภทรถยนต์ โทรศัพท์มือถือ เครื่องสำอาง ไปจนถึงการเชียร์เบียร์ สำหรับวัยรุ่นชาย แหล่งรายได้พิเศษมาจากการพนันบอล สำหรับคนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการหารายได้พิเศษหรือหมุนเงินไม่ทันกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว แหล่งเงินต่อมาที่วัยรุ่นนิยมใช้ คือการนำของใช้ส่วนตัวออกมาขาย เช่น สร้อยคอ นาฬิกาแบรนด์เนม หรือโทรศัพท์มือถือ และหากเงินยังไม่พอใช้ก็ยังสามารถพึ่งแหล่งเงินกู้จากเพื่อนร่วมสถาบัน ในกรณีที่เป็นผู้หญิงอาจเอาตัวเข้าแลก ไลฟ์สไตล์ที่ทำให้เกิดการใช้จ่ายที่ไม่สมดุลกับรายรับของวัยรุ่นในปัจจุบัน บวกกับวิธีการหาเงิน และวิธีการหมุนเงินแบบฉบับของวัยรุ่นยุคนี้ ทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวและสังคม เช่น การขายบริการทางเพศ ปัญหาการฆ่าตัวตายของวัยรุ่น นอกจากนี้อาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ประเทศชาติ เช่น การก่ออาชญากรรม เป็นต้น (กุลทิพย์ ศาสตรระจิว, 2547)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เปิดเผยข้อมูลล่าสุดว่า ครัวเรือนเกือบ 50% มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข แปลว่าต้องกระเบียดกระเสียด และต้องกู้ยืมเงินมาใช้จ่ายหรือซื้อของ โดยหนี้สินของครัวเรือนเพิ่มขึ้นจาก 82,485 บาทต่อครัวเรือนในปี 2545 เป็น 116,585 บาทต่อครัวเรือนในปี 2549 หรือเพิ่มขึ้นถึง 9.33% ในช่วงเวลา 4 ปี หากเราไม่มีการวางแผนการเงิน ครัวเรือนของเราก็อาจเป็นหนี้มากขึ้น และไม่สามารถหลุดพ้นจากวัฏจักรแห่งหนี้ไปได้ การวางแผนการเงินเป็นสิ่งที่ทุกคนควรจะทำ และเริ่มทำได้เร็วที่สุดก็จะเป็นประโยชน์มากที่สุด จะเริ่มจากวัยเด็กที่เก็บค่าขนมบางส่วนเอาไว้ซื้อของชิ้นใหญ่ที่อยากได้ หรือจะเริ่มตั้งแต่วันที่เริ่มมีรายได้ ก็ยังถือว่าเริ่มได้เร็ว (วิวรรณ ธาธาภิรัฐโชติ, 2550)

มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ถือได้ว่าเป็นองค์กรหรือสถาบันทางการศึกษา ที่มีความสำคัญมากสำหรับคนหนุ่มคนสาว ที่จะผ่านเข้ามาและผ่านออกไป สู่กระแสสังคมแห่งชีวิตอันกว้างใหญ่ ก่อนที่คนๆ หนึ่งจะก้าวเข้าสู่ประตูมหาวิทยาลัย เขายังถูกมองว่าเป็นเด็กนักเรียนที่มีความเป็นเด็กๆ อยู่ในการดูแล ปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ได้รับการอุปถัมภ์ค้ำจุน ชี้นำ บอกกล่าว กำกับและดัดเตือนในแทบจะทุกเรื่อง แต่ครั้งเมื่อเวลาผ่านไป 4 ปี โดยประมาณคนๆ เดียวกันนั้น ก็จะเดินออกจากประตูมหาวิทยาลัยไปในฐานะบัณฑิต ซึ่งหมายความว่าผู้รอบรู้ ทั้งในทางวิชาการ วิชาชีพ และในการดำรงชีวิต พร้อมทั้งจะกระโจนเข้าสู่ตลาดแรงงานเข้าสู่วิชาชีพเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง (ชาญชัย อินทรประวัตติ, 2547) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากร ที่มีคุณภาพในหลากหลายสาขา ออกสู่สังคมเป็นจำนวนมากทุกๆ ปี เพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมการวางแผนทางการเงินให้กับนักศึกษาเป็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาพฤติกรรมทางการเงินทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อหาแนวทางใน

การส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินให้นักศึกษา ได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพออกสู่สังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา

ความสำคัญของการวิจัย

1. คณาจารย์และผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนานักศึกษาให้มีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป
2. คณาจารย์ และผู้บริหารของสถาบันการศึกษาดัง ๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริม และพัฒนานักศึกษา ให้มีพฤติกรรมที่ดีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีคุณภาพในสังคมต่อไป
3. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ช่วยลดปัญหาเศรษฐกิจ ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมต่อไป
4. ผู้ปกครองสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินให้กับบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 7,043 คน (ข้อมูลงานทะเบียนและวัดผล.กรกฎาคม 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 385 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีของ Yamane' ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีคณะวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่
  - 1.1 เพศ
  - 1.2 ระดับชั้นปี
  - 1.3 คณะวิชา
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ พฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่
  - 2.1 ด้านการหารายได้
  - 2.2 ด้านการใช้จ่าย
  - 2.3 ด้านการออม
  - 2.4 ด้านการลงทุน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวางแผนทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงิน หรือรายได้ที่หาได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน สามารถวัดได้จากคะแนนจากแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ถ้าคะแนนที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ามีการวางแผนทางการเงินดี และถ้าคะแนนที่ได้มีค่าต่ำแสดงว่ามีการวางแผนทางการเงินไม่ดี
2. ด้านการหารายได้ หมายถึง การทำหน้าที่การงานของบุคคล การประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ สามารถวัดพฤติกรรมได้จากคะแนน จากแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ถ้าคะแนนที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการหารายได้ดี และถ้าคะแนนที่ได้มีค่าต่ำแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการหารายได้ไม่ดี
3. ด้านการใช้จ่าย หมายถึง การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการทำให้เกิดความคุ้มค่าและมีคุณธรรม โดยสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวัดพฤติกรรม ได้จากคะแนนจากแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ถ้าคะแนนที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายดี และถ้าคะแนนที่ได้มีค่าต่ำแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายไม่ดี

4. ด้านการออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง ด้วยการฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการ โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝากสามารถวัดพฤติกรรม ได้จากคะแนนจากแบบสอบถาม พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ถ้าคะแนนที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการออมเป็น อย่างดี และถ้าคะแนนที่ได้มีค่าต่ำแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการออมไม่ดี

5. ด้านการลงทุน หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบัน เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปดำเนินการเพื่อสร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น โดย ตัดสินใจกระทำการเองจึงมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งโดยปกติการลงทุนที่ให้ผลตอบแทน สูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อ ป้องกันความเสี่ยงอันอาจเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะนักลงทุนต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจาก การขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินคืนด้วยตนเอง สามารถวัดพฤติกรรม ได้จากคะแนนจาก แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ถ้าคะแนนที่ได้มีค่าสูงแสดงว่ามีพฤติกรรมด้าน การลงทุนเป็นอย่างดี และถ้าคะแนนที่ได้มีค่าต่ำแสดงว่ามีพฤติกรรมด้านการลงทุนไม่ดี

6. เพศ หมายถึง คุณลักษณะทางกายภาพของบุคคลจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

7. ระดับชั้นปี หมายถึง จำนวนปีที่นักศึกษาได้เข้าศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 2 ระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่ 4

8. คณะวิชา หมายถึง คณะวิชาที่เปิดสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร จำแนกได้เป็น 8 คณะวิชา ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะ วิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐาน การวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน
  - 1.1 การวางแผนทางการเงินด้านการหารายได้
  - 1.2 การวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย
  - 1.3 การวางแผนทางการเงินด้านการออม
  - 1.4 การวางแผนทางการเงินด้านการลงทุน
2. แนวคิดเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

ความหมายของการวางแผนทางการเงิน (Financial plan)

จากแนวคิดของวิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. (2550) การวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และนับเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำพาเราไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินได้

ส่วนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด กล่าวว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การสร้าง ใช้งาน ปรับปรุง และแก้ไข แผนงานเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายการเงินของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะ โดยแนวคิดของแผนเน้นถึง เป้าหมาย นับตั้งแต่จุดแรกเริ่มของการวางแผนการลงทุน มากกว่าการใช้เครื่องมือทางการเงินแบบใดแบบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อแก้ไขปัญหาการเงินบางปัญหาเท่านั้น

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal financial planning) คือ กระบวนการกำหนดแนวทางการใช้เงินอย่างมีทิศทาง ให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน เหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับและเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต

การวางแผนการเงิน (Financial Planning) หมายถึง กระบวนการวางแผนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคล อาจจะเรียกอีกชื่อหนึ่ง Personal Finance

ความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผนทางการเงิน

เหตุผลที่ทุกคนต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่

1. คนอายุยืนขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันคนไทยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 71 ปี ดังนั้น จึงทำให้ต้องคิดว่า ช่วงเวลาหลังเกษียณอายุราชการ ที่ต้องมีชีวิตอยู่อีกประมาณ 20 ปี เราจะใช้ชีวิตอยู่อย่างไร ถ้าไม่มีการวางแผนการเงินที่ดีพอ

2. โครงสร้างสังคมเปลี่ยนไป โครงสร้างสังคมแบบเดิมๆ ของคนไทยจะอยู่รวมกัน เป็นครอบครัวใหญ่ แต่ปัจจุบันโครงสร้างของสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไป มีการแยกย้ายกันอยู่เป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น การคาดหวังให้ลูกหลานเลี้ยงดูเป็นเรื่องที่หวังได้น้อยลง เราจึงต้องมีการเตรียมตัวไว้แต่เนิ่นๆ

3. ค่าครองชีพในอนาคตจะสูงขึ้นมาก ปัจจุบันพบว่าข้าวของในท้องตลาดมีราคาสูงมากขึ้นทุกวัน ซึ่งอีก 20-30 ปีข้างหน้า เมื่อถึงวันที่ต้องเกษียณ สินค้าที่จำเป็นอาจมีราคาสูงเพิ่มขึ้นอีก 1-2 เท่าตัว โดยเฉพาะค่ารักษาพยาบาล ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่าย มากกว่าเงินเพื่อเสมอ ดังนั้นงบประมาณที่เราเตรียมไว้อาจไม่เพียงพอ ถ้าไม่ได้คำนวณเผื่อค่าเงินเฟ้อไว้ด้วย

4. สวัสดิการของรัฐไม่เพียงพอ ซึ่งเราสามารถประมาณการได้ว่าในอีก 15 ปีข้างหน้า สัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจะเพิ่มเป็น 20% นั้นหมายความว่า 1 ใน 5 ของคนไทยจะเป็นคนสูงอายุ ขณะที่สัดส่วนของคนวัยทำงานต่อคนสูงอายุจะลดลงจาก 6:1 ในปัจจุบัน เป็น 3 : 1 ในปี 2021 จึงผลให้ภาษีที่รัฐจัดเก็บได้ จะไม่เพียงพอต่อการจัดหาสวัสดิการให้คนสูงอายุ หรือหากทำได้ก็เป็นแบบพินิจเท่านั้น

5. ผลิตภัณฑ์ทางการเงินมีความซับซ้อนมากขึ้น สมัยก่อนการฝากเงินไว้กับธนาคารให้ผลตอบแทนที่น่าพอใจ และมีความมั่นคงสูง แต่ปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดน้อยลงมาก ในขณะที่ช่องทางการลงทุนใหม่ๆ มีให้เลือกหลากหลายมากขึ้น แต่ก็มีรูปแบบ และอัตราความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป การทำความเข้าใจ และรู้จักวางแผนการลงทุนให้ถูกต้องเหมาะสม กับแต่ละบุคคล จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

6. ทำให้เราสามารถเกษียณอายุได้เร็วขึ้น หากมีการวางแผนที่ดี และเริ่มต้นเร็ว ย่อมบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่า ไม่ว่าจะเป็นเงินออมที่เก็บได้มากขึ้น ดอกเบี้ยทบต้นที่สูงขึ้น หรือการมีความสามารถหาประโยชน์จากโอกาสต่างๆ ที่บังเอิญผ่านเข้ามา เพราะเมื่อเรามีเงินออม เงินก้อนที่เก็บเอาไว้ เช่น การซื้อที่ดินทำเลสวยจากคนที่ร้อนเงิน หรือการซื้อหุ้นพื้นฐานดีที่มีราคาตกลงมากเกินควร

7. ช่วยรองรับความเสี่ยงของชีวิตได้มากขึ้น ชีวิตคนเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน เราอาจโชคร้ายเจ็บป่วย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุหนักๆ ขึ้นได้ แต่ถ้าเรามีการวางแผนการประกันภัยไว้ ก็ย่อมสามารถบรรเทาภาระต่างๆ ลงได้ หรือเราเกิดตกงานกะทันหัน มีคนในครอบครัวป่วย การมีเงินเก็บสำรองไว้ ย่อมหลีกเลี่ยงความยุ่งยากจากการต้องไปกู้หนี้ยืมสินเงินกู้นอกระบบลงได้

เป้าหมายทางการเงิน (Financial Goals)

คนเราแต่ละคนย่อมจะมีเป้าหมายทางการเงินที่แตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพแวดล้อม จุดมุ่งหมายในชีวิต ทักษะคิด และความต้องการตามนิสัยส่วนตัว ของแต่ละคน อย่างไรก็ตาม เป้าหมายทางการเงินโดยรวมของผู้คนส่วนใหญ่ สามารถแยกแยะออกได้ดังนี้

1. เพื่อปกป้องความเสี่ยงเฉพาะตน ไม่ว่าจะเป็นความเสี่ยงในการเสียชีวิตก่อนเวลาอันสมควร ความเสี่ยงในการสูญเสียความสามารถในการทำงาน หรือทุพพลภาพ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายในการดูแลตนเองในระยะยาว การสูญเสียทรัพย์สินหรือหนี้สิน การว่างงาน
2. เพื่อสะสมเพิ่มพูนทรัพย์สิน สำหรับไว้ใช้ในกรณีต่าง ๆ เช่น ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ใช้จ่ายภายในครอบครัว ใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ใช้จ่ายเพื่อการลงทุนโดยทั่วไป
3. เพื่อสำรองเมื่อยามแก่เฒ่า เป็นการเก็บรักษาเงินไว้ใช้เมื่อเกษียณ
4. เพื่อการวางแผนทางภาษี เป็นการบริหารจัดการเงินเพื่อการเสียภาษีต่างๆ
5. เพื่อการจับจ่ายซื้อหาอสังหาริมทรัพย์
6. เพื่อการบริหารทรัพย์สิน

ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญ ดังนี้

1. การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่ายเงินส่วนบุคคล เนื่องจากคนมีความต้องการบริโภคสินค้าและบริการอย่างมากมายไม่จำกัด หากปราศจากการควบคุมที่ดี ก็อาจจะมีภาระหนี้สินมากมาย จนขาดอิสรภาพทางการเงินในที่สุด
2. การวางแผนทางการเงินก่อให้เกิดการประหยัดค่าใช้จ่าย และก่อให้เกิดเงินออม การวางแผนทางการเงินจะทำให้บุคคล ทราบว่ารายการจ่ายที่เกิดขึ้น เป็นรายจ่ายที่จำเป็น หรือเป็นรายจ่ายที่ฟุ่มเฟือยได้ จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายได้ จนทำให้มีเงินออมเก็บไว้ในอนาคต
3. การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สิน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ดี จะทำให้บุคคลใช้เงินอย่างรอบคอบ มีการใช้จ่ายเงินตามฐานะรายได้ของตน ไม่ต้องมีภาระหนี้สินที่เกิดจากการใช้จ่ายเกินตัว
4. การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ปกติความมั่งคั่งและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ เกิดจากบุคคลมีรายได้สูงกว่ารายจ่าย เพื่อให้มีเงินออมมากพอ ที่จะเป็นหลักประกันของครอบครัวว่ามีความมั่นคง เช่น การมีบ้านที่อยู่อาศัย มีหุ้นในบริษัท มีกิจการที่เป็นแหล่งรายได้ เป็นต้น

5. การวางแผนทางการเงิน ช่วยทำให้สามารถประเมินฐานะทางการเงินของตนเองถูกต้องตามความเป็นจริง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะทำให้บุคคลทราบว่ามีการรับรายจ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนเท่าใด ทำให้บุคคลสามารถประเมินฐานะทางการเงินของตนเองได้ ตรงตามความเป็นจริง

การเริ่มต้นวางแผนทางการเงิน

การเริ่มต้นวางแผนทางการเงินที่ดี ที่จะเป็นนำไปสู่ความมั่งคั่งตามความต้องการนั้น มีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

1. ฝึกการมีวินัยทางการเงินให้แก่ตนเองก่อน คือ การรู้จักรายได้และรายจ่ายของตน ใช้จ่ายอย่างพอเพียง กำหนดเป้าหมายทางการเงินให้ชัดเจน โดยบุคคลจะต้องรู้จักประมาณตน
2. การจดบันทึกรายรับ รายจ่ายเป็นรายวัน, รายสัปดาห์ หรือรายเดือนก็ได้ (ควรจดบันทึกทุกวัน จะทำให้จํารายรับรายจ่ายได้แม่นยำกว่า)
3. สํารวจตนเอง 2 เรื่อง คือ สถานะทางการเงินของตนเป็นอย่างไร และสํารวจอุปนิสัยการใช้เงินของตนเองเป็นอย่างไร เช่น สรุ่ยสรุ่ย ฟุ่มเฟือย ประหยัด มัธยัสถ์ ฯลฯ
4. ให้จัดระเบียบทางการเงินของตนเอง เกี่ยวกับวิธีการควบคุมการใช้จ่ายเงิน จำนวนเงินสํารองยามฉุกเฉิน ควรมีเป็นสัดส่วนเท่าไร จำนวนเงินที่ต้องเก็บออมเพื่อซื้อทรัพย์สินควรมีเท่าไร จะต้องเก็บออมเงินไว้ยามเกษียณอายุเท่าไร และควรนำเงินออมที่มีอยู่ไปลงทุนเท่าไร

ลักษณะการวางแผนการเงินที่ดี

การวางแผนการเงินที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ควรคำนึงถึงประโยชน์และความพอใจของผู้บริโภคโดยส่วนรวม คือคนในครอบครัว
2. ควรอยู่ในรูปง่าย ๆ ไม่ยุ่งยากสับสน และบุคคลสามารถกรอกรายการลงในแบบฟอร์มนั้นๆได้ตลอดเวลา
3. เป็นแผนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงมีความสะดวก ไม่ใช่แผนที่จัดทำขึ้นอย่างสวยงามแต่นำมาใช้ไม่ได้และยุ่งยาก
4. สามารถปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และยืดหยุ่นตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้
5. ต้องมีการทดสอบและประเมินผลได้ว่ารายได้ รายจ่ายได้เกิดขึ้นจริงและเป็นไปตามแผนการ หรือแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในแผนเท่าไร ด้วยสาเหตุใด และมีวิธีการแก้ไขให้เป็นไปตามแผนได้อย่างไร

ประโยชน์ของการวางแผนทางการเงิน

การวางแผนการเงินมีประโยชน์ต่อบุคคลดังนี้

1. ช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเนื่องจากการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะทำให้บุคคลบรรลุเป้าหมาย ชีวิตตามที่ต้องการได้
2. ช่วยให้บุคคลจัดการรายรับ รายจ่ายและเงินออมของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. ช่วยให้บุคคลสามารถควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินมากเกินไป
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคล เนื่องจากการวางแผนทางการเงินจะทำให้บุคคลคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตแล้วนำไปวางแผนทางการเงินให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินได้ตามต้องการพร้อมจัดทำแผนการเงินรองรับไว้ด้วย

ข้อเสนอแนะการวางแผนทางการเงิน

1. การวางแผนทางการเงินจะประสบความสำเร็จต้องมีการตั้งเป้าหมายอย่างเป็นระบบ เช่น ต้องการซื้อกล้องถ่ายรูปดิจิทัล ภายในปีนี้ ต้องกำหนดจำนวนเงินที่ต้องใช้และระยะเวลาออม เช่น ซื้อกล้องดิจิทัลจำนวนเงิน 20,000 บาท ระยะเวลาออม 10 เดือน ดังนั้นต้องออมเดือนละ 2,000 บาท เป็นต้น
2. อย่าผัดวันประกันพรุ่งให้เริ่มต้นวางแผนทางการเงินตั้งแต่วันนี้ ไม่ต้องรอให้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือเกิดมรสุมชีวิตกับตนเองก่อนแล้วจึงวางแผนทางการเงิน
3. ควรเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน จากเดิมที่คิดว่าคนรวยหรือคนมีรายได้ประจำเท่านั้นจะต้องวางแผนทางการเงิน ความจริงแล้วทุกคน ทุกเพศ ทุกวัยควรมีการวางแผนทางการเงิน
4. การวางแผนทางการเงิน สามารถเริ่มต้นด้วยตนเองได้ด้วยการเริ่มจดบันทึกลงสมุดเพียง 1 เล่ม ก็สามารถทำได้ ไม่จำเป็นต้องจ้างที่ปรึกษาทางการเงินราคาแพงๆ เว้นแต่มีเงินจำนวนมาก เช่น ความร่ำรวยเพราะการประกอบอาชีพ, การถูกรางวัลลอตเตอรี่ ได้รับรางวัลค่าตอบแทน ค่าสมนาคุณเพราะได้รับเหรียญทองจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เป็นจำนวนเงิน 20 ล้านบาท ควรจ้างที่ปรึกษาทางการเงินมาบริหารเงินให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองมากที่สุดทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
5. การวางแผนทางการเงินเป็นเอกสิทธิ์ส่วนบุคคล ดังนั้นรูปแบบวิธีการอาจแตกต่างกันได้ เพราะเป้าหมาย รายได้และรายจ่ายของแต่ละคนไม่เหมือนกัน
6. ทบทวนแผนการเงินของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปเพราะแผนการเงินที่ดีต้องสามารถยืดหยุ่นปรับปรุงได้เสมอ

หลักการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมี 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การประเมินสถานะภาพการเงินของบุคคลในปัจจุบัน ได้แก่ การพิจารณา รายได้ ค่าใช้จ่าย ทรัพย์สินภาระหนี้สินและเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อนำมาจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล เช่นงบดุลส่วนบุคคล , งบรายได้และค่าใช้จ่าย

ขั้นที่ 2 การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน เป้าหมายทางการเงินจะเป็นแนวทางที่ต้องทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่ต้องการได้ ซึ่งในการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน จะต้องระบุให้ชัดเจนตามหลัก SMART และควรเหมาะสมกับฐานะการเงินของแต่ละบุคคล

ขั้นที่ 3 การกำหนดทางเลือกหรือการประเมินทางเลือก เป็นการเลือกวิธีจัดการทางการเงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ โดยให้พิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด กับสถานะทางการเงินตนเอง เช่น การออมเงิน การใช้จ่ายเงิน การลงทุนเพื่อให้มีผลตอบแทนเพิ่มขึ้นเหล่านี้ บุคคลจึงต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบก่อนตัดสินใจเลือกทางเลือคนั้นๆ หรืออาจปรึกษาจากที่ปรึกษาทางการเงินเพื่อช่วยให้คำแนะนำ เช่น นายธนาคาร นักบัญชีหรือตัวแทนประกันภัย เป็นต้น

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติตามแผนการเงิน เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้ หากไม่ปฏิบัติตามแผนการเงินที่กำหนดไว้นั้นก็ไร้ผล แม้ว่าการวางแผนทางการเงินไว้ดีมากเพียงไรก็ตาม ก็ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ เช่น การใช้บริการฝากเงินในธนาคาร การติดต่อตัวแทนเพื่อซื้อประกันชีวิต เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การติดตามผลและปรับปรุงแผนการเงิน หลังจากทำตามแผนการที่วางไว้แล้ว ต่อมาก็ควรติดตามผลว่าแผนการเงินนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติจริงได้ตามแผนการที่วางไว้ จะต้องทำการปรับปรุงแผนการเงินใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น สถานะทางการเงินของครอบครัว ภาวะเศรษฐกิจของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นนี้ จึงต้องทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอยู่เสมอ

ปัจจัยพื้นฐานของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการเงินสำหรับผู้ที่มีรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย มี 2 ทางเลือกคือ

1. การพยายามตัดลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น
2. การต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เสริม ทางเลือก และการตัดสินใจนี้ ก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงิน

สำหรับกลุ่มที่มีเงินเหลือ ก็จำเป็นต้องมีการวางแผนการเงิน เพื่อช่วยเพิ่มพูนความมั่งคั่งเมื่อหยุดทำงานแล้วจะได้สบาย ดังนี้

1. ผู้มีส่วนร่วมในการวางแผนทางการเงิน ในครอบครัวใดครอบครัวหนึ่งการวางแผนทางการเงินส่วนใหญ่เป็นหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัว การกำหนดแผนการเงินควรมีการกำหนดร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ซึ่งจะก่อให้เกิดความผูกพันต่อกัน และพร้อมที่จะยอมรับกับความเสี่ยงที่เกิดจากการตัดสินใจ ในสิ่งที่ได้มีการวางแผนร่วมกัน ถ้ามีการตัดสินใจนอกเหนือจากแผนการที่วางไว้ มักให้เป็นการตัดสินใจของผู้นำครอบครัวเพียงผู้เดียว ถ้าเป็นคนโสดบุคคลนั้นควรจะเป็นผู้วางแผนทางการเงินด้วยตนเอง

2. รายได้ส่วนบุคคลที่นำมาใช้ในการวางแผนทางการเงิน ได้แก่ รายได้ส่วนบุคคลสุทธิ ซึ่งเป็นจำนวนเงินรายได้หลังหักภาษี ที่สมาชิกภายในครอบครัวมอบให้แก่ครอบครัว

3. วิเคราะห์การจับที่กทางการเงิน เป็นการวิเคราะห์รายการจ่าย เงินซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ว่าได้จ่ายไปมากน้อยเพียงใด และมีการใช้จ่ายเงินไปในทางใดบ้าง เช่น ค่าใช้จ่ายประจำ ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน ค่าใช้จ่ายการศึกษาบุตร เป็นต้น การวิเคราะห์แยกแยะรายการจ่ายเป็นหมวดหมู่เช่นนี้ จะช่วยให้การวางแผนทางการเงินในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

กลยุทธ์การวางแผนการเงินอย่างมีประสิทธิภาพในภาวะเงินเฟ้อ

การวางแผนการเงินอย่างมีประสิทธิภาพในภาวะเงินเฟ้อสามารถกระทำดังต่อไปนี้

1. ลงทุนในหลักทรัพย์ หรือควรเลือกสินทรัพย์ลงทุนอื่นใด ที่ให้ผลตอบแทนสุทธิสูงกว่าอัตราเงินเฟ้อที่เกิดขึ้น

2. ควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เช่น บ้าน ที่ดิน หุ่นยนต์ของบริษัทที่มั่นคง และให้ผลตอบแทนสูง

3. พยายามเป็นเจ้าของทรัพย์สินต่างๆด้วยตนเองให้มาก อย่าเอาเงินไปให้ผู้อื่นกู้มากนัก (The owning more and loaning less) การลงทุนซื้อหาทรัพย์สินบางอย่างมาเป็นของเรา นั้นดีตรงที่ว่ามูลค่าของทรัพย์สินจะเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มของเงินเฟ้อ เช่น ราคาของบ้านและที่ดินจะเพิ่มค่าตามภาวะเงินเฟ้อ การที่เรามีสิทธิเป็นเจ้าของนั้น ทำให้ทรัพย์สินที่ถืออยู่มีมูลค่ามากขึ้นตาม แต่การซื้อหามาเป็นเจ้าของนั้นอาจจะมีข้อเสีย ตรงที่ว่าเรามักไม่ค่อยรู้ราคามูลค่าที่แท้จริงของทรัพย์สินนั้น และบางครั้งเวลาที่มีความจำเป็นต้องการเงินอยากขายทรัพย์สินที่ลงทุนไว้ออกไปก็ใช้ว่าจะขายได้ง่ายนัก ส่วนการนำเงินที่มีไปให้คนอื่นกู้ควรทำให้น้อยลง ไม่ว่าจะเป็นการนำเงินไปฝากธนาคารก็ดี การซื้อตั๋วเงินของบริษัทเงินลงทุนหลักทรัพย์ก็ดี ควรทำให้น้อยลง เพราะการให้ผู้อื่นกู้เราได้ดอกเบี้ยตายตัว และเมื่อถึงเวลาครบกำหนดก็ได้เงินต้นกลับคืนมาในจำนวนเท่าเดิม แถมเงินที่ได้คืนมาอาจซื้อของยังคงลดลงไปอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามการปล่อยกู้ก็มีข้อได้เปรียบกว่าการลงทุนซื้อทรัพย์สิน ตรงที่ว่ามีความคล่องตัวกว่าเพราะว่า เมื่อเราต้องการใช้เงินเมื่อใดเราสามารถเอากลับคืนมาได้ทันที

4. ใช้เทคนิคการก่อหนี้ (Debt -Financing) จะช่วยเพิ่มความมั่งคั่งอย่างแท้จริงให้กับเราตามที่กล่าวข้างต้นแล้วว่า เมื่อเรากู้มาซื้อทรัพย์สิน ทรัพย์สินที่ซื้ออาจมีมูลค่าเพิ่มสูงได้ในขณะเดียวกัน เรายังคงต้องชำระหนี้เงินกู้ในจำนวนเท่าเดิม (แต่บางครั้งอาจต้องจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นบ้าง ถ้าผู้ให้กู้ขึ้นอัตราดอกเบี้ยเงินกู้)

ขั้นตอนในการวางแผนการเงิน

แนวทางในการวางแผนการเงินสามารถดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางการเงิน ในการวางแผนการเงิน ควรจะเริ่มจากการมีเป้าหมายคร่าวๆ ว่าเราอยากบรรลุเป้าหมายทางการเงินในเรื่องอะไร และต้องใช้เวลาเท่าไร เช่น

- อยากเกษียณการทำงานตอนอายุเท่าไร และเมื่อถึงตอนนั้นอยากมีเงินใช้เดือนละเท่าไร
- อยากเตรียมทุนการศึกษาให้ลูกเรียนถึงระดับไหน ต้องใช้ค่าใช้จ่ายเท่าไร
- หรืออยากวางแผนจัดสรรมรดกให้ลูกหลาน ต้องทำอย่างไร

เป้าหมายที่กำหนดขึ้น อาจเป็นเป้าหมายเดียว หรือเป้าหมายผสมผสานเต็มรูปแบบก็ได้

2. รวบรวมข้อมูล เป็นการรวบรวมข้อมูลทางการเงิน ทั้งของตนเอง ครอบครัว และภาวะรอบล้อมทางเศรษฐกิจ เพื่อเป็นฐานในการวิเคราะห์เช่น รายรับ รายจ่าย ทรัพย์สิน หนี้สิน ภาระผูกพัน ดอกเบี้ย หรือทิศทางการลงทุนในปัจจุบันและในอนาคต

3. วิเคราะห์และประเมินสถานะทางการเงิน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อหาสถานะทางการเงินปัจจุบัน ว่าตอนนี้มีเงินเก็บสุทธิเท่าไรแล้ว ยังขาดอีกเท่าไรเพื่อที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และมีทางเลือกอะไรบ้างที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น

4. จัดทำแผนการเงิน หลังจากวิเคราะห์เงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆแล้ว ให้ประเมินทางเลือกที่ดีที่สุด แล้วจึงเขียนแผนการเงินที่สอดคล้องกับเป้าหมายของเรา ภายใต้สมมติฐานและข้อมูลที่รวบรวมไว้

5. นำแผนไปปฏิบัติ เป็นการปฏิบัติตามแผนที่ได้เขียนไว้ ว่าต้องลงมือทำอะไรบ้างในกรอบเวลาเท่าไร เช่น ต้องออมให้ได้เดือนละเท่าไร ต้องนำเงินไปลงทุนอะไรบ้าง หรือ ต้องทำประกันภัยเพิ่มในเรื่องอะไรบ้าง โดยต้องมีการตรวจทานด้วยว่า ได้ทำครบพอที่จะบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

6. ติดตามและกำกับให้เป็นไปตามแผน หลังจากปฏิบัติไปได้ระยะหนึ่ง ต้องหมั่นตรวจสอบและประเมินผลที่เกิดขึ้นว่าได้ผลตามที่คาดหวังหรือไม่ สมมติฐานที่วางไว้มีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร และควรมีการปรับเปลี่ยนแผน ให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ที่เปลี่ยนไปหรือไม่ ซึ่งโดยทั่วไปเราจะมีบททบทวนแผนปีละ 1 ครั้ง

กล่าวโดยสรุปการวางแผนทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงิน หรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต โดยจำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

การวางแผนการเงินด้านการหารายได้ (Income)

ความหมายของรายได้ รายได้ ตามความคิดของ วีระพล บดีรัฐ(2547:55-56) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเงินหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันได้มาจากการประกอบอาชีพ (หน้าที่การงานของบุคคลที่เป็น ที่ต้องการ ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม) รายได้มีได้หลากหลายลักษณะ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างรายวัน ค่าจ้างรายชั่วโมง ค่าจ้างตามงานที่จ้าง ส่วนแบ่งรายได้จากการทำงาน กำไรจากการลงทุน และส่วนแบ่งรายได้จากการลงทุน

กล่าวโดยสรุป การหารายได้ หมายถึง การทำหน้าที่การงานของบุคคล ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้

การวางแผนการเงินด้านการใช้จ่าย

ความหมายของการใช้จ่ายตามความคิดของ วีระพล บดีรัฐ(2547:88-89) คือ การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการทำให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายเงิน รวมถึงการปรึกษาให้สังคมเมื่อมีความพร้อม

ความคุ้มค่า

ความคุ้มค่า หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจไปกับการใช้จ่าย การแลกเปลี่ยนหรือการทำงานอันทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการกระทำนั้น ๆ ทั้งนี้ความคุ้มค่าของแต่ละบุคคล ในสถานการณ์เดียวกันอาจแตกต่างกันได้ อันเนื่องมาจากเหตุผลของการกระทำของแต่ละบุคคล ไม่เหมือนกันและปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจของแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น บางคนอาจรู้สึกคุ้มค่าเมื่อได้ซื้อเสื้อผ้าลดราคา แต่บางคนอาจรู้สึกคุ้มค่าเมื่อได้ซื้อเสื้อผ้าที่วางจำหน่ายวันแรก

ความต้องการ

ความต้องการ หมายถึง ความอยากได้ ความอยากเป็น ความอยากมีของบุคคลโดยสิ่งที่อยากได้ อยากเป็นและอยากมีเหล่านั้น เกินความจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันหรืออาจตีความได้ว่า หากไม่ได้ ไม่ได้เป็นและไม่ได้มี ของเหล่านั้นก็ไม่ได้ทำให้เกิดความเดือดร้อน หรือลำบากแต่อย่างใด

ความจำเป็น

ความจำเป็น หมายถึง ความต้องการในสิ่งของที่เป็นความต้องการพื้นฐาน อาทิปัจจัย 4 รวมไปถึงความต้องการที่ขาดไม่ได้ หากไม่ได้มาอาจเกิดความเดือดร้อนทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชนหรือประเทศชาติได้

การบริจาคเพื่อสังคม

การบริจาคเพื่อสังคม หมายถึง การใช้จ่ายเงินที่เหลือจากเงินออมเพื่อช่วยเหลือคนที่ด้อยโอกาสกว่า เช่น เด็กกำพร้า ผู้ประสพภัย หรือผู้ป่วย เป็นต้น

หลักในการใช้เงินอย่างฉลาด

แนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้สามารถใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วีระพล บดีรัฐ. 2547:88-89) ได้แก่

1. ใช้จ่ายที่จำเป็น
2. ใช้ในโอกาสที่เหมาะสม เช่นการซื้อของลดราคา การซื้อของคราวละมาก ๆ เพื่อให้ได้สินค้าราคาถูก โดยต้องพิจารณาคุณภาพของสินค้าประกอบด้วย
3. เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการเลือกใช้จ่ายเงินในการจับจ่ายใช้สอยทุกครั้ง
4. ใช้จ่ายให้สมฐานะ

การทำงานงบประมาณส่วนตัว

การจัดทำงบประมาณ คือ การรู้จักจัดการการเงินอย่างเป็นระบบ เพราะการจัดทำงบประมาณส่วนตัวเป็นเครื่องมือช่วยให้รู้จักตนเอง รู้จักการใช้ชีวิตในปัจจุบันให้ดีขึ้น และเป็นเครื่องมือช่วยให้สามารถควบคุมชีวิตตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรรณา อักษรารุท.2547:28-29)

ขั้นตอนการจัดทำงบประมาณส่วนตัว

1. ประเมินสถานะทางการเงินของตนเอง
2. พิจารณาความต้องการที่จำเป็น ค่านิยม และสถานภาพในชีวิตส่วนตัว
3. ตั้งเป้าหมายส่วนตัวและเป้าหมายในเรื่องการเงิน
4. จัดทำงบประมาณส่วนตัว โดยประมาณการณ์เกี่ยวกับรายได้ในอนาคตและแผนการใช้จ่ายทั้งที่เป็นรายจ่ายประจำและรายจ่ายผันแปร
5. บริหารรายจ่ายต่าง ๆ
6. เปรียบเทียบงบประมาณกับรายจ่ายจริง
7. ติดตามผลความก้าวหน้าของสถานะการเงินและปรับงบประมาณให้เหมาะสม

ประเภทของรายจ่าย

รายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นควรได้รับการจัดสรรเพื่อรายจ่ายต่าง ๆ อย่างถูกต้องโดยแบ่งรายจ่ายเป็นประเภทต่าง ๆ (อนิศา เซ็นนันท์.2547:7)ดังนี้

1. ค่าอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน เช่น ค่าอาหาร ค่าพาหนะ ค่าเสื้อผ้า ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่ายารักษาโรค และค่าเช่าบ้าน เป็นต้น เป็นหมวดที่ควรให้ความสำคัญมากที่สุดเพราะ เป็นการใช้จ่ายขั้นพื้นฐานของชีวิต
2. เงินสำรองเผื่อฉุกเฉิน ควรเก็บไว้ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงน้อยที่สุดและสามารถเบิกใช้ได้ทันทีที่ต้องการ เช่น บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ เป็นต้น

3. ภาระหนี้สิน เป็นภาระที่ผูกพันและรับผิดชอบในการชำระตามสัญญา ซึ่งหากไม่ทำตามสัญญา ก็เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาภายหลังได้ เช่นถูกยึดทรัพย์สิน ถูกฟ้องล้มละลาย เป็นต้น

4. เงินสำหรับการนำไปใช้ในอนาคต ควรวางแผนการใช้จ่ายเงินในอนาคตให้ชัดเจนเพื่อให้สามารถจัดสรรเงินที่มีอยู่ในปัจจุบันเพื่อรองรับแผนการในอนาคตดียิ่งขึ้น

5. เงินประกัน ในกรณีที่ต้องการเตรียมพร้อมกับความไม่แน่นอนที่จะเกิดขึ้นในอนาคต การวางแผนการใช้จ่าย

การดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมเพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่ดีย่อมเกิดจากการรู้จักการใช้จ่ายเงินในการบริโภคการใช้จ่ายอย่างประหยัด คุ่มค่าและมีคุณธรรมซึ่งขึ้นอยู่กับการจัดการและการวางแผนการใช้จ่ายเงินของตน การวางแผนการใช้จ่ายอาจแบ่งแยกค่าใช้จ่ายเป็นหมวดหมู่ (อนิศา เซ็นนันท์.2547:)ได้ดังนี้

1. ค่าที่อยู่อาศัย เช่น ค่าผ่อนหรือค่าเช่าบ้าน ค่าซ่อมบ้าน ภาษีที่ดิน
  2. ค่าสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำ ค่าแก๊สหุงต้ม ค่าโทรศัพท์
  3. ค่าอาหาร เช่น ค่าวัตถุดิบในการปรุงอาหาร ค่าทานอาหารนอกบ้าน
  4. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับครอบครัว เช่น ให้บิดามารดา ค่าเลี้ยงดูบุตร ค่าพี่เลี้ยงบุตร
  5. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทาง เช่น ค่าผ่อนรถ ค่าน้ำมัน ค่าซ่อมรถ ค่าทางด่วน ค่าประกันภัย รถยนต์ ค่าเดินทางอื่นๆ (แท็กซี่ รถไฟ ค่าที่จอดรถ)
  6. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ เช่น ค่าประกันชีวิต ค่ารักษาพยาบาล ค่าสมาชิกสถานออกกำลังกาย
  7. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิงและสันทนาการ เช่น ค่าเคเบิลทีวี ค่าคอมพิวเตอร์ ค่าinternet ค่าท่องเที่ยว
  8. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง เช่น ค่าอาหาร ค่าอาบน้ำ ค่าตัดขน ค่ารักษาพยาบาล
  9. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด เช่น ค่าเสื้อผ้า ค่าเครื่องสำอาง ค่าตัดผม ค่าเครื่องใช้ในห้องน้ำ (ยาสีฟัน สบู่ แชมพู กระดาษชำระ)
  10. ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนี้สิน เช่น ชำระบัตรเครดิต ชำระเงินกู้ต่างๆ
- สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆที่ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายประจำ อาจเก็บใบเสร็จไว้เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนค่าใช้จ่ายต่อไป

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การใช้จ่าย หมายถึง การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการทำให้เกิดความคุ้มค่าและมีคุณธรรม โดยสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวางแผนการเงินด้านการออม (Saving)

ความหมายของการออม การออม ตามความคิดของอนิตา เซ็นนันท์.(2547:32-33) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการฝากเงินทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมีน้อยแตกต่างกันไป แล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก

ประโยชน์ของการออม ในแนวคิดทั่วโลกทุกคนหันมาเน้นการพึ่งตนเอง ด้วยการออมเงินตั้งแต่วัยทำงาน การออมมีประโยชน์ (นวพร เรื่องสกุล.2546:27 - 29) ดังนี้

1. ช่วยสร้างหลักประกันให้กับชีวิตของตนเองในระหว่างที่ยังทำงานอยู่
2. ช่วยสร้างอนาคตที่มั่นคงทางด้านการเงินให้กับครอบครัว
3. ช่วยให้มีเงินใช้สบาย ๆ ในวัยชราไม่เป็นภาระด้านการเงินให้กับลูกหลานและสังคม
4. ช่วยให้มีเงินเหลือเป็นมรดกให้กับลูกหลานและสังคม

วัตถุประสงค์ของการออม คนส่วนใหญ่มีการออมเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อเก็บเงินไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยหรือวัยชรา
2. เพื่อการศึกษา
3. เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพ
4. เพื่อต้องการดอกเบี้ย
5. เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้เงิน
6. เพื่อซื้อสินทรัพย์อื่น ๆ
7. เพื่อกิจกรรมทางศาสนาหรือประเพณี

เคล็ดลับในการออม

1. เริ่มออมแต่เนิ่นๆ เพราะการฝากเงินด้วยการคิดดอกเบี้ยแบบทบต้น เงินก้อนที่มีอยู่จะยิ่งงอกเงยมากยิ่งขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้การคิดดอกเบี้ยวิธีนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ เวลา ยังมีเวลามากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้ดอกเบี้ยและเงินต้นมีโอกาสสะสมตัวเท่านั้น

2. จ่ายให้ตัวเองก่อน ให้พยายามคิดว่าเงินส่วนที่ต้องออมนั้นเป็นค่าใช้จ่ายประจำที่เราจำเป็นต้องจ่าย เหมือนเราเป็นเจ้าของหนี้ของตัวเอง จำเป็นต้องกันเงินส่วนนี้เพื่อใช้หนี้ให้ตัวเองไม่ใช่várอให้เงินเหลือจากการใช้จ่ายส่วนอื่น ๆ แล้วจึงออม วิธีนี้จะช่วยให้เรามีเงินออมอย่างสม่ำเสมอ

3. หมั่นออมอย่างสม่ำเสมอ การออมเงินอย่างมีวินัย จะทำให้สามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความถี่ในการออมนั้นว่ามีความสำคัญ การฝากเงิน 1 ครั้ง 10,000 บาท กับการแบ่งฝาก ครั้งละ 1,000 บาท จำนวน 10 ครั้ง ดอกเบี้ยที่ได้จะแตกต่างกัน เพราะทุกครั้งที่นำเงินใส่บัญชี เงินจำนวนนั้นจะถูกนับระยะเวลาเพื่อคิดดอกเบี้ยทันที ทำให้ดอกเบี้ยส่วนที่สะสมเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้ง กลายเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มมากขึ้นตอนปลายปีได้

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง ด้วยการฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากน้อยแตกต่างกันไป แล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก

การวางแผนการเงินด้านการลงทุน (Investment)

ความหมายของการลงทุน การลงทุน ตามความคิดของอนิศา เซ็นนันท์.(2547:33-35) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่วไป เราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง โดยถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเอง จึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินคืนด้วยตนเอง

การลงทุนหมายถึงการใช้จ่ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การผลิตสินค้าและการบริการในอนาคตเพิ่มขึ้น แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การลงทุนภาครัฐ หมายถึงรายจ่ายเกี่ยวกับการก่อสร้างสาธารณูปโภคต่างๆ การศึกษาและสาธารณสุข และการลงทุนภาคเอกชน แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การลงทุนเพื่อการผลิต และการลงทุนทางการเงิน

การลงทุนตามแนวคิดของ เพซรี ชุมทรัพย์.(2544:1) การลงทุนอาจหมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบันซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยงตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำ ไม่ต่ำกว่า 3 ปี

ประเภทของการลงทุน การลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภค เกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องซักผ้า ฯลฯ เป็นการลงทุนที่ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

การซื้อบ้านที่อยู่อาศัยจัดได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง ที่เรียกว่า การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งการซื้อบ้านนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อยู่สูงคี่ในที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้นมูลค่าบ้านที่ซื้อไว้ก็อาจสูงขึ้น ถ้าขายไปก็จะทำให้ได้ผลกำไร โดยถือว่าเป็นผลพลอยได้จากการลงทุนเพื่อการบริโภค

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business of economic Investment) เป็นการลงทุนโดยการซื้อขายทรัพย์สิน เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน เป้าหมายของการลงทุนในธุรกิจก็คือกำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนประเภทนี้ เช่น การซื้ออุปกรณ์ เครื่องจักร และ

สินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้า และบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค เป็นการลงทุนที่มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities Investment) เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน จัดเป็นการลงทุนทางอ้อม ซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในธุรกิจ คือผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการจะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้วยตัวเอง เนื่องจากไม่พร้อมรับความเสี่ยง ผู้ลงทุนเหล่านั้นอาจหันมาซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรหรือการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์

จุดมุ่งหมายของการลงทุน ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการลงทุนของตนเอง ตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งสามารถแบ่งจุดมุ่งหมายได้เป็นลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. เพื่อความปลอดภัยของเงินลงทุน คือนอกจากจะเก็บรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้วยังเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย เช่นการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ได้แก่ การลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล

2. เพื่อเสถียรภาพของรายได้ ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ย เพราะผู้ลงทุนสามารถวางแผนการใช้จ่ายเงินได้ และผลตอบแทนที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่า ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต

3. เพื่อความมั่งคั่งของเงินลงทุน โดยทั่วไปผู้ลงทุนมักมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนเพื่อให้เงินของเขาเพิ่มพูนมากขึ้น โดยส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน โดยการนำดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ เพื่อเป็นการปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้และเพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. เพื่อความคล่องตัวในการซื้อขาย หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อ หรือขายได้ง่าย และรวดเร็ว หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า หุ้นของบริษัทใหญ่จำหน่ายได้ง่ายกว่าหุ้นของบริษัทเล็ก

5. เพื่อความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที ผู้ลงทุนจึงควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความใกล้เคียงกับเงินสด เพราะเมื่อมีการลงทุนที่น่าสนใจกว่า ผู้ลงทุนก็สามารถที่จะแบ่งสัณปันส่วนจากเงินลงทุนเดิมได้ทันที

6. เพื่อเป็นการกระจายเงินลงทุน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการกระจายความเสี่ยง

7. เพื่อความพอใจในด้านภาษี ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้ลงทุนต้องให้ความสนใจ โดยจะอย่างไรจึงจะรักษารายได้ และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การลงทุน หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปดำเนินการเพื่อสร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น โดยตัดสินใจกระทำการเอง จึงมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งโดยปกติการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะนักลงทุนต้องรับผิดชอบต่อความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินคืนด้วยตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้น ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน จากเดิมที่รวมตัวอยู่กับสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนสายวิชาชีพ อันประกอบด้วย วิทยาเขตต่าง ๆ มากกว่า 35 วิทยาเขตทั่วประเทศ และเมื่อมีการปรับเปลี่ยนสถานภาพจากสถาบันมาเป็นมหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีการรวมกลุ่มวิทยาเขตในสังกัด แยกออกเป็น 9 มหาวิทยาลัย และหนึ่งในมหาวิทยาลัยที่แยกอิสระออกมาก็คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่ วิทยาเขตเทเวศร์ , วิทยาเขตโชติเวช , วิทยาเขตพัฒนชยการพระนคร , วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ , วิทยาเขตพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่น ในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยแบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 9 คณะได้แก่

- 1.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- 2.คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
- 3.คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
- 4.คณะบริหารธุรกิจ
- 5.คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 6.คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 7.คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์
- 8.คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

วิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เป็นผู้นำการจัดการศึกษาวิชาชีพพระดับสากล บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
พันธกิจของมหาวิทยาลัย

1. จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นวิชาชีพบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีคุณภาพและมีความสามารถพร้อมเข้าสู่อาชีพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่ง การผลิตและการบริการที่สามารถถ่ายทอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ
3. ให้บริการงานวิชาการและการศึกษาที่มีแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการมีอาชีพอิสระ และพัฒนาอาชีพสู่การแข่งขัน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและรักษาสืบสานวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ของมหาวิทยาลัย

1. ให้เป็นแหล่งการศึกษาด้านวิชาชีพ และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ ที่มีความเข้มแข็ง ด้านวิชาการตามมาตรฐานการศึกษาสากล เป็นที่พึ่งของสังคม ทั้งในและต่างประเทศที่สามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต
2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการบริหารจัดการในเชิงวิชาการ และเชิงธุรกิจสัมพันธ์สู่ระดับ นานาชาติ และผลิตบัณฑิตที่มีเอกลักษณ์และมีศักยภาพในการสร้างงานอาชีพ ที่สามารถแข่งขันได้
3. มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรและองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ศูนย์กลางการศึกษาและความรู้ (Hub) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีความเข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่ง มีทักษะในงานพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์ (Human Capital) ของ ประเทศ
3. ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เชิงบูรณาการที่ได้มาตรฐาน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย

ยุทธศาสตร์

1. สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับ ที่สูงขึ้น
2. สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา
3. ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชาชน และเป็นสังคม ผู้ประกอบการ

- 4.ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง“สร้างคนสู่งานเชี่ยวชาญเทคโนโลยี”
- 5.เพิ่มศักยภาพของอาจารย์บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน
6. จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอ ภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล
- 7.พัฒนาคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล
8. เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม บนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
- 9.ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

กลวิธี/มาตรการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการพัฒนาความรู้ไปสู่การศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

1.1 พัฒนาหลักสูตรและระบบการศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรียนการสอน อาทิ e-Learning, e-Library, e-Education, หลักสูตรนานาชาติ และหลักสูตรบัณฑิตศึกษา

1.2 จัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรวิชาชีพ ที่ร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อเป็นมาตรฐานคุณภาพด้านการเรียนการสอน

1.3 สร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับประชาชนทุกระดับ ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

1.4 พัฒนาระบบการเทียบโอนประสบการณ์ของผู้เรียน จากการทำงาน การศึกษานอกระบบ/การศึกษาดมอัยชาติเข้าสู่การศึกษาในระบบมหาวิทยาลัย

1.5 พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สนับสนุน/ส่งเสริมการพัฒนาด้านอาชีวศึกษา

2.1 จัดทำความร่วมมือพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับสถาบันอาชีวศึกษาต่างๆ

2.2 สร้างศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ และวิชาชีพเฉพาะด้าน(Center of Excellence) อาทิเช่น

2.2.1 ศูนย์แพชชั่นสิ่งทอ

2.2.2 ศูนย์ผลิตและทดสอบมาตรฐาน

2.2.3 ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบ

2.2.4 ศูนย์พัฒนาครูอาชีวศึกษา

2.2.5 ศูนย์ฝึกอบรมและซ่อมเครื่องจักร

2.2.6 ศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยี(เฉพาะทาง)

2.2.7 ศูนย์นวัตกรรมระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ส่งเสริมการสร้างงาน อาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ กับประชาชน และเป็นสังคมผู้ประกอบการ

3.1 เสริมสร้างความเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครกับ

3.1.1 ชุมชนและท้องถิ่น(Local/Community Linkage)

3.1.2 ธุรกิจและอุตสาหกรรม(Industry Linkage)

3.1.3 ภูมิภาคและนานาชาติ(Regional/Global Linkage)

3.2 เสริมสร้างความรู้ใหม่และให้คำปรึกษาเชิงรุกเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้ประกอบการ ในประเทศและต่างประเทศ

3.3 จัดทำความร่วมมือทางวิชาการร่วมกับสถานประกอบการต่างๆ จัดตั้งหน่วยบ่มเพาะ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ในมหาวิทยาลัยเช่นบริษัทผู้ประกอบการมืออาชีพ

3.4 สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ตลอดชีวิตโดยการพัฒนาให้มีความรู้ และจริยธรรมเช่น มีการพัฒนาระบบห้องสมุดสมัยใหม่/ห้องสมุดแบบมีชีวิต (Living Library) อุทยานแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ไม่มี ข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูปการศึกษาเพื่อสร้างความเข้มแข็ง “สร้างคนสูงงาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี”

4.1 พัฒนาบัณฑิตให้มีคุณภาพและมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพและส่งเสริม กิจกรรม บัณฑิตในอุดมคติ

4.2 จัดทำโครงการสหกิจศึกษา/สหกิจศึกษานานาชาติ

4.3 ผลิตบัณฑิตให้ถึงพร้อมด้วยวิชาการ วิชาชีพ ความต้องการของผู้เข้าศึกษาและความต้องการของสังคม โดยเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึก เสียสละเพื่อร่วมพัฒนาและรับใช้สังคม

4.4 ส่งเสริมระบบการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

4.5 สนับสนุน อนุรักษ์ เผยแพร่และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรม ของชาติและภูมิปัญญาไทย ในทุกสาขา โดยมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และหลากหลาย ทำให้ศิลปะ วัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ที่ 5 เพิ่มศักยภาพของอาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐาน

5.1 ส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีคุณวุฒิทางการศึกษา และตำแหน่งทาง วิชาการให้สูงขึ้นอย่างมีมาตรฐาน

5.2 พัฒนาคุณภาพอาจารย์ ให้เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการ และเป็นที่ปรึกษาและให้ คำแนะนำแก่นักศึกษา

5.3 พัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาองค์กรที่ยั่งยืน โดยดำเนินการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และตามความต้องการขององค์กรให้ความรู้ความคิดทันสมัย

5.4 รักษาทรัพยากรบุคคลให้อยู่กับมหาวิทยาลัยในระยะยาว ปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ และภักดีต่อองค์กร

5.5 พัฒนาศักยภาพของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความสามารถในการใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน, การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านระบบ ICT และการผลิตสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5.6 ส่งเสริมภาระงานของอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ให้เอื้อต่อการทำงาน ร่วมกันระหว่างศาสตร์และสร้างเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 จัดหาทรัพยากรทางการศึกษาให้เพียงพอภายใต้ระบบบริหารจัดการแบบธรรมาภิบาล

6.1 พัฒนาระบบการบริหาร และระบบการปฏิบัติงานให้รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของระบบงาน

6.2 จัดทำแผนการตลาดเชิงรุก และการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์สู่ภายนอก และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

6.3 ส่งเสริมการใช้ Performance Assessment Rating Tool (PART) มาใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อการประเมินระดับความสำเร็จของผลผลิตโครงการ การดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของมหาวิทยาลัย

6.4 พัฒนาระบบบริหารความรู้ ถ่ายทอดและการนำไปใช้ประโยชน์ (พัฒนางาน, พัฒนาคณะ และพัฒนาฐานความรู้)

6.5 ปรับปรุงกฎระเบียบและข้อบังคับในการบริหารด้านต่างๆให้มีประสิทธิภาพ

6.6 พัฒนาระบบกายภาพของมหาวิทยาลัย โดยปรับปรุงด้านกายภาพ เพื่อให้มีที่รองรับกิจกรรมของนักศึกษาและบุคลากรที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 7 พัฒนาคณาจารย์การศึกษามาตรฐานสากล

7.1 ส่งเสริมการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารจัดการและการบริหารวิชาการ

7.2 พัฒนาระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ประกอบด้วย

7.2.1 ศูนย์กลางระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

7.2.2 ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์วิทยาเขต/คณะ

7.2.3 การเช่าวงจรสื่อสารและอินเทอร์เน็ต

7.3 ปรับปรุงระบบสารสนเทศเพื่อการกำกับและติดตามประเมินผล

7.4 ส่งเสริมพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านICTให้ทั่วถึงและต่อเนื่อง

7.5 สร้างสภาพแวดล้อมในการทำงาน ให้มีรูปแบบการใช้อิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น และส่งเสริมการผลิตสื่อการเรียนการสอนอิเล็กทรอนิกส์ และ Courseware ที่หลากหลาย และได้มาตรฐานในทุกระดับ

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เพิ่มขีดความสามารถด้านงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบนพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

8.1 ส่งเสริมและเพิ่มโครงการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม โดยเน้นการแสวงหาแหล่งเงินทุนทั้งภายในและต่างประเทศ

8.2 ส่งเสริมและสนับสนุนศักยภาพ และขีดความสามารถการทำวิจัยของบุคลากรและนักศึกษาพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการวิจัยสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม

8.3 มุ่งเน้นการทำวิจัยสิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรมในสาขาที่ตอบสนองความต้องการ และการเน้นสาขาที่จำเป็นเร่งด่วน

8.4 สร้างนักวิจัยรุ่นใหม่และพัฒนานักวิจัยรุ่นเก่าให้เป็นมืออาชีพ

8.5 ปรับปรุงระบบการบริหารงานวิจัย เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม งานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ที่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และสังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์ที่ 9 ให้บริการวิชาการเพื่อการแข่งขันและสร้างรายได้

9.1 ขยายการให้บริการวิชาการและวิชาชีพทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ให้บริการวิชาการโดยเน้นการฝึกอบรมและถ่ายทอดเทคโนโลยีเชิงบูรณาการ

9.2 บริการวิชาการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงบูรณาการร่วมกับกระทรวงอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานสินค้าอุตสาหกรรม และชุมชน เช่น การบริการตรวจสอบมาตรฐานอุตสาหกรรม

9.3 ส่งเสริมอบรมวิชาชีพต่างๆเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตแก่ผู้ด้อยโอกาส

9.4 ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อการแข่งขันและเพิ่มรายได้

9.5 จัดหารายได้จากฐานความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทรัพยากรที่มีอยู่ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลที่ให้มหาวิทยาลัยมีรายได้พึ่งตนเองได้

9.6 เน้นการบริการวิชาการเพื่อต่อยอด OTOP และ SMES และพัฒนาสถานประกอบการ ให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก เช่น การให้บริการตรวจสอบ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มหาวิทยาลัยแห่งโลกเอเชีย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้ปรับยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ เพื่อให้ก้าวต่อ ๆ ไปของมหาวิทยาลัยอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคง และมีทิศทางที่ชัดเจน โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

1. เป็นศูนย์กลางการศึกษาและศูนย์ความรู้ (Hubs) ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้มแข็ง
2. สร้างคนดี คนเก่งมีทักษะในงาน เพื่อพัฒนาให้เป็นทุนมนุษย์(Human Capital) ของประเทศ
3. เป็นศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ตลอดจนเป็นศูนย์ถ่ายทอดความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งการบูรณาการที่ได้มาตรฐาน เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิจัยกรุงเทพโพลล์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.2545.)ได้ทำการสำรวจ เรื่อง "ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการใช้จ่ายเงินตัว" ระหว่าง วันที่ 6 - 9 ธันวาคม 2545 โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ความคิดเห็นของประชากรเป้าหมายที่สุ่มได้ เพื่อต้องการทราบความเห็นนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการวางแผนการใช้จ่ายเงิน สาเหตุและความจำเป็นในการทำให้เกิดการใช้จ่ายเงินตัว ตลอดจนแนวทางการแก้ไขเมื่อมีการใช้จ่ายเงินตัว การสำรวจใช้วิธีสุ่มตัวอย่างนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน รวมทั้งสถาบันราชภัฏ สถาบันราชชมงคล ที่สังกัดอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยสุ่มนักศึกษาที่จะสัมภาษณ์โดยกำหนดนักศึกษาอายุตั้งแต่ 17 - 28 ปี ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 876 คน พบว่า เป็นชาย ร้อยละ 47.1 เป็นหญิง ร้อยละ 52.9 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 40.8 มีอายุระหว่าง 17 - 20 ปี ร้อยละ 49.2 มีอายุระหว่าง 21 - 24 ปี และร้อยละ 10.0 อายุระหว่าง 25 - 28 ปี กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 50.1 ระบุว่าค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับไม่เพียงพอ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 42.3 ระบุว่าขอเงินเพิ่มจากบิดา-มารดา สาเหตุใดที่ทำให้ต้องใช้จ่ายเงินตัว กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.6 ระบุว่าตามเพื่อน ร้อยละ 36.6 ระบุว่าตามแฟชั่น ร้อยละ 7.3 ระบุว่ากลัวเข้ากลุ่มไม่ได้/เกรงใจเพื่อน ร้อยละ 5.5 ระบุว่าอวดเพื่อน และร้อยละ 4.5 ระบุให้เพื่อนยืมเงิน ค่าใช้จ่ายเงินความจำเป็นได้แก่ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 21.0 ระบุว่าค่าเครื่องแต่งกาย / เครื่องประดับ ร้อยละ 15.6 ระบุว่าค่าอุปกรณ์สื่อสาร เช่น โทรศัพท์มือถือ พีซีที ร้อยละ 14.4 ระบุว่าค่าเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืน ร้อยละ 14.3 ระบุว่าค่าช้อปปิ้ง ร้อยละ 8.4 ระบุว่าค่าดูภาพยนตร์ ร้อยละ 8.3 ระบุว่าอุปกรณ์เสริมความงาม ร้อยละ 6.8 ระบุว่าค่าท่องเที่ยว ร้อยละ 6.1 ระบุว่าค่าอาหารฟาสต์ฟู้ด ร้อยละ 2.1 ระบุว่าค่าเรียนพิเศษ และร้อยละ 0.5 ระบุว่าค่าของขวัญ

ลดาพร จาตุวรรณ์. (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้และปัจจัยกำหนดการใช้ผ่านบัตรเครดิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณการใช้ผ่านบัตรเครดิตขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยนักศึกษาชายใช้ผ่านบัตรเครดิตน้อยกว่านักศึกษาหญิง และการเพิ่มขึ้นของชั้นปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ส่งผลให้ปริมาณการใช้ผ่านบัตรเครดิตเพิ่มขึ้น

สำนักวิจัยเอเบคโพลล์ (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง.2546:1-3) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัวและมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก(มพด.) โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการสำรวจ เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น :กรณีศึกษาประชาชนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร” ระหว่างวันที่ 23 – 30 กันยายน 2546 จากกลุ่มประชาชนอายุ 15 – 60 ปี จำนวน 1255 ตัวอย่างสรุปได้ว่านิสิตนักศึกษาประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่วางแผนการเงินไม่จัดระบบการเงินให้ดี

ธวัชชัย ทิพย์ชุน.(2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรของผู้ใช้บริการบัตรเครดิตธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด(มหาชน) ในเขตจังหวัดชลบุรีโดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพและรายได้มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต ในขณะที่ปัจจัยด้านเพศไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต

สุพจน์ ยศสมศักดิ์.(2548: บทคัดย่อ)ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนเพศชายมีพฤติกรรมการใช้จ่ายมากกว่าหญิง และมีรายได้มากกว่า 20,000 บาท มีพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิตที่หลากหลาย พนักงานลูกจ้างบริษัทเอกชนและผู้ประกอบอาชีพอิสระมีพฤติกรรมการใช้จ่ายมากกว่าผู้มีอาชีพรับราชการ

วรวิมล ก้องเสียง.(2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 170 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีการวางแผนทางการเงินดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย

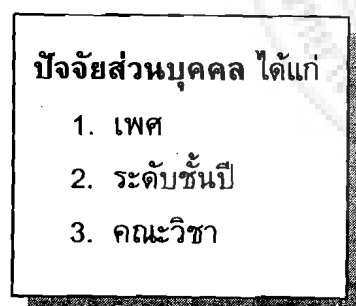
บุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์.(2549:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้จ่ายเงินจาก กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2546 โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูล จากนักศึกษาจำนวน 418 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสถาบันการศึกษาต่างกัน มีการใช้จ่ายเงินประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายเพื่อเพื่อการ บันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการใช้จ่ายเงินประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมและประเภท ค่าบริการส่วนตัว มากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และนักศึกษาที่เรียน ประเภทวิชาต่างกันมีการใช้จ่ายเงิน ประเภทค่าอาหารประจำวันและประเภทค่าพาหนะไป- กลับ ภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

พฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการหารายได้
2. ด้านการใช้จ่าย
3. ด้านการออม
4. ด้านการลงทุน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง“การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนคือ การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552 จำนวน 7,043 คน (ข้อมูลงานทะเบียนและวัดผล.กรกฎาคม 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 385 คน

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane¹ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 %

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{7,043}{1 + 7,043(0.05)^2}$$

$$= 378.5033$$

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีคณะวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษา เป็นหน่วยในการสุ่ม ปรากฏจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	659	36
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,209	66
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	415	23
บริหารธุรกิจ	2,505	136
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	98	6
วิศวกรรมศาสตร์	1,127	61
ศิลปศาสตร์ประยุกต์	344	19
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	319	18
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	367	20
รวม	7,043	385

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามปลายปิด
ตอนที่ 2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 52 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน
ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายปิด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา จำนวน 52 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรม การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม โดยทำการ จำแนกพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เป็น 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้าน การใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามวัดพฤติกรรม (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:160) เพื่อดำเนินการสร้างข้อคำถาม เกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา ในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการหารายได้ จำนวน 13 ข้อ ด้านการใช้จ่าย จำนวน 13 ข้อ ด้านการออม จำนวน 13 ข้อ และด้านการลงทุน จำนวน 13 ข้อ รวมจำนวน 52 ข้อ

3. นำแบบสอบถาม พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำนวน 52 ข้อ ดังกล่าวไปตรวจหาค่าคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงพินิจ (Face Validity) ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency: IOC) เพื่อ ตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรทิพา เปรี้ยวพานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์ อาจารย์สมใจ ฉินธนะปทุมพร และอาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป (ภาคผนวก ก) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 52 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ด้านการหารายได้ จำนวน 13 ข้อ ด้านการใช้จ่าย จำนวน 13 ข้อ ด้านการออม จำนวน 13 ข้อ และด้านการลงทุน จำนวน 13 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	คะแนน	ความหมาย	
		ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
1	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติ	ปฏิบัติเป็นประจำ
2	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำ	ไม่เคยปฏิบัติ

5. นำแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำนวน 52 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 93 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์แบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว มาตรวจให้คะแนน และดำเนินการตรวจหาคุณภาพ ของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ พบว่า แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.21 – 0.97 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามชุดนี้ (Reliability) โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.98 (ภาคผนวก ก)

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา อาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน โดยการคำนวณช่วงคะแนนจากค่าพิสัย ทำให้สามารถกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ได้ดังนี้

ช่วงคะแนน		การแปลความหมาย	
		ข้อคำถามทางบวก	ข้อคำถามทางลบ
1.00 – 1.66	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติ	ปฏิบัติเป็นประจำ
1.67 – 2.33	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2.34 – 3.00	หมายถึง	ปฏิบัติเป็นประจำ	ไม่เคยปฏิบัติ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

7. นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพแล้ว มาจัดทำเป็นชุดแบบสอบถาม โดยเพิ่มจำนวนแบบสอบถาม ประมาณ 15% เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน จากการเก็บข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่างที่คำนวณได้ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 450 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด แจกให้กับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 445 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.89

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชาของนักศึกษา โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่า จำนวน และร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation ; S.D.) ค่าที (t - test for independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช,2539:158)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:210)

$$r = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:200)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

1.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแบบถูกผิด โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:210)

$$D = P_H - P_L$$

เมื่อ D แทน ค่าอำนาจจำแนก
 P_H แทน ค่าสัดส่วนของกลุ่มเก่ง
 P_L แทน ค่าสัดส่วนของกลุ่มอ่อน

1.5 หาค่าความยากของแบบทดสอบแบบถูกผิด (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ ,2538:209)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยาก
 R แทน จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบถูกผิด โดยใช้สูตรของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method) สูตรที่ 20 (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:197)

$$r_u = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(1 - \frac{\sum pq}{S_i^2} \right)$$

เมื่อ r_u แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 N แทน จำนวนข้อทั้งหมดของข้อสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของผู้ที่ทำข้อสอบผิดในแต่ละข้อ
 S_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบฉบับนั้น

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2535:101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; $\bar{X}$) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้ t - test (t - test for independent sample) เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากร กลุ่มที่ 1 (σ_1^2) และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2) พบว่า $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้ t - test (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:100)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left\{ \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \right\} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 S_1^2, S_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

ถ้าพบว่า $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร (ลัวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538:102)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left\{ \frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right\}^2}{\frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - distribution
 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 s_1^2, s_2^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
 n_1, n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:112)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

- เมื่อ F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F - distribution
 MS_b แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
 MS_w แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างสองกลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบพหุคูณ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546:161)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{MS_E \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

ถ้า $n_i = n_j$ จะทำให้ $LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}} \sqrt{\frac{2MS_E}{n_j}}$

เมื่อ MS_E แทน Mean Square Error

n_i, n_j แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละชุด

α แทน ระดับนัยสำคัญ

t แทน ค่าที่ได้จากตาราง t

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
.	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายข้อ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา ของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับ นักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา ดังแสดงผลใน ตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรเกี่ยวกับนักศึกษา ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ	ชาย	162	36.40
	หญิง	283	63.60
	รวม	445	100.00
2. ระดับชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	74	16.60
	ชั้นปีที่ 2	103	23.10
	ชั้นปีที่ 3	169	38.00
	ชั้นปีที่ 4	99	22.20
	รวม	445	100.00
3. คณะวิชา	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	9.40
	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	70	15.70
	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	25	5.60
	คณะบริหารธุรกิจ	162	36.40
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	2.70
	คณะวิศวกรรมศาสตร์	64	14.40
	คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	23	5.20
	คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	23	5.20
	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	24	5.40
รวม	445	100.00	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษา เพศหญิง จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 63.60 ระดับชั้นปี ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 38.00 คณะวิชาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายข้อ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 3 – ตารางที่ 7

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
ด้านการหารายได้	2.00	0.18	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการใช้จ่าย	2.20	0.25	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการออม	2.01	0.27	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการลงทุน	1.77	0.18	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
โดยรวม	1.99	0.12	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.99$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.20$ S.D. = 0.25 รองลงมา คือ ด้านการออม มีค่า $\bar{X} = 2.01$ S.D. = 0.27 และ ด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.77$ S.D. = 0.18

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการหารายได้

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการหารายได้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. นักศึกษาร่วมสนุกรายการเกมโชว์ต่างๆ เพื่อชิงรางวัล	2.57	0.54	ไม่เคยปฏิบัติ
2. นักศึกษาจะขอเงินจากผู้ปกครองเมื่อเงินไม่พอใช้	1.78	0.60	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษากู้เงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	2.31	0.85	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
4. นักศึกษาทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียนทุกวัน	1.84	0.69	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
5. นักศึกษารับจ้างพิมพ์งานทั่วไป	1.39	0.59	ไม่เคยปฏิบัติ
6. นักศึกษาสมัครเป็นพนักงานขายตรง	1.25	0.51	ไม่เคยปฏิบัติ
7. นักศึกษาสมัครขอทุนการศึกษา	1.56	0.66	ไม่เคยปฏิบัติ
8. นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษทุกปีตภาคการศึกษา	2.08	0.73	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
9. นักศึกษาเล่นพนันฟุตบอลเพื่อหารายได้	2.84	0.41	ไม่เคยปฏิบัติ
10. นักศึกษาผลิตของชำร่วยขายเพื่อนๆ	1.23	0.49	ไม่เคยปฏิบัติ
11. นักศึกษาขอยืมเงินจากเพื่อนเมื่อเงินไม่พอใช้	2.21	0.57	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
12. เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินนักศึกษาก่อนจะถอนเงินจากธนาคาร	2.07	0.67	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
13. นักศึกษาเล่นเกมสล็อตคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการหารายได้	2.83	0.44	ไม่เคยปฏิบัติ
รวม	2.00	0.18	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการหารายได้ อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.00$ S.D. = 0.18 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษทุกปีตภาคการศึกษา มีค่า $\bar{X} = 2.08$ S.D. = 0.73 รองลงมา คือ เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินนักศึกษาก่อนจะถอนเงินจากธนาคาร มีค่า $\bar{X} = 2.07$ S.D. = 0.67 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาเล่นพนันฟุตบอลเพื่อหารายได้ มีค่า $\bar{X} = 2.84$ S.D. = 0.41

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการใช้จ่าย

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. นักศึกษารับประทานอาหารเสริมหรือวิตามินเพื่อบำรุงสุขภาพ	2.30	0.62	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. นักศึกษาดูภาพยนตร์ทุกเดือน	2.24	0.58	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน	2.05	0.68	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
4. นักศึกษาใช้บริการเสริมของโทรศัพท์มือถือ เช่น ดาวนโหลดเสียงเพลงรอสาย	2.46	0.59	ไม่เคยปฏิบัติ
5. นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร ซื้อหนังสือเรียน	2.45	0.59	ปฏิบัติเป็นประจำ
6. นักศึกษาซื้อเครื่องแต่งกายตามแฟชั่นทุกเดือน	2.31	0.58	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
7. นักศึกษาซื้อของขวัญให้เพื่อนสนิทในทุกโอกาสสำคัญ	2.13	0.55	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
8. นักศึกษาใช้ครีมบำรุงผิวทุกวัน	1.75	0.79	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
9. นักศึกษาต้องใส่หน้ากากทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน	2.03	0.74	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
10. นักศึกษาจ้างเพื่อนพิมพ์รายงาน	2.63	0.55	ไม่เคยปฏิบัติ
11. นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัย	2.34	0.74	ปฏิบัติเป็นประจำ
12. ถ้ามีรถเมลล์ฟรีนักศึกษาจะรอใช้บริการ	2.21	0.57	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
13. นักศึกษาทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายทุกเดือน	1.64	0.69	ไม่เคยปฏิบัติ
รวม	2.20	0.25	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.20$ S.D. = 0.25 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร ซื้อหนังสือเรียน มีค่า $\bar{X} = 2.45$ S.D. = 0.59 รองลงมา คือ นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัย มีค่า $\bar{X} = 2.34$ S.D. = 0.74 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาจ้างเพื่อนพิมพ์รายงาน มีค่า $\bar{X} = 2.63$ S.D. = 0.55

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการออม

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. นักศึกษาเก็บเศษสตางค์ใส่กระปุกทุกวัน	2.13	0.60	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. นักศึกษามีการจัดสรรเงินเพื่อการออมทุกเดือน	2.02	0.65	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษาเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้	2.29	0.63	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
4. นักศึกษาซื้อเครื่องประดับมีราคา	1.52	0.58	ไม่เคยปฏิบัติ
5. นักศึกษาสะสมเหรียญกษาปณ์ที่ออกในเทศกาลต่างๆ	1.57	0.71	ไม่เคยปฏิบัติ
6. นักศึกษาเล่นแชร์กับเพื่อนๆ	2.62	0.57	ไม่เคยปฏิบัติ
7. นักศึกษาเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน	2.20	0.62	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
8. นักศึกษาเริ่มออมเงินเมื่อมีเงินเดือน	1.83	0.67	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
9. นักศึกษาพยายามให้มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน	2.22	0.64	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
10. นักศึกษาฝากเงินสะสมทรัพย์ทุกเดือน	1.77	0.68	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
11. นักศึกษามีเงินไม่พอใช้แต่ละเดือน	2.17	0.57	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
12. นักศึกษาเปิดบัญชีเงินฝากประจำ	1.64	0.75	ไม่เคยปฏิบัติ
13. นักศึกษาเก็บเงินเป็นเงินสดไว้ใช้ยามขาดแคลน	2.16	0.63	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
รวม	2.01	0.27	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
ด้านการออม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.01$ S.D. = 0.27 โดยข้อที่มีระดับ
พฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ มีค่า $\bar{X} = 2.29$ S.D. = 0.63
รองลงมา คือ นักศึกษาฝากเงินสะสมทรัพย์ทุกเดือน มีค่า $\bar{X} = 1.77$ S.D. = 0.68 และข้อที่มี
ระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาซื้อเครื่องประดับมีราคา มีค่า $\bar{X} = 1.52$ S.D. = 0.58

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา จำแนกเป็นรายข้อ ด้านการลงทุน

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการลงทุน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับพฤติกรรม
1. นักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยเรียนหลักสูตรระยะสั้น เช่น เรียน ทำของชำร่วย เรียนทำอาหาร เป็นต้น	1.47	0.59	ไม่เคยปฏิบัติ
2. นักศึกษาส่งชิ้นส่วนสินค้าเพื่อลุ้นรับรางวัล	1.53	0.62	ไม่เคยปฏิบัติ
3. นักศึกษาเสี่ยงโชคโดยการซื้อลอตเตอรี่หรือเล่นหวย	2.52	0.56	ไม่เคยปฏิบัติ
4. นักศึกษาซื้อสินค้าตามเงื่อนไขของสินค้าเพื่อรับของสมนาคุณ	2.28	0.61	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
5. นักศึกษาสมัครเป็นสมาชิกสินค้าหรือบริการเพื่อรับสิทธิพิเศษ	2.29	0.66	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
6. นักศึกษาร่วมทุนกับเพื่อนขายสินค้าตามตลาดนัด	1.35	0.58	ไม่เคยปฏิบัติ
7. นักศึกษานำของเหลือใช้เปิดขายของ	1.32	0.56	ไม่เคยปฏิบัติ
8. นักศึกษาซื้อสินค้าเพื่อให้ผู้สนใจผ่อนชำระ	1.19	0.47	ไม่เคยปฏิบัติ
9. นักศึกษาให้เพื่อนกู้ยืมเงินแล้วผ่อนชำระโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำ	2.80	0.46	ไม่เคยปฏิบัติ
10. นักศึกษาซื้อสลากออมสินเพื่อลุ้นรับรางวัล	1.31	0.56	ไม่เคยปฏิบัติ
11. นักศึกษาสมัครเข้าร่วมโครงการต่างๆ เพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ ตลาดแรงงาน	1.46	0.58	ไม่เคยปฏิบัติ
12. นักศึกษาผ่อนชำระชุดคอมพิวเตอร์และเครื่องพิมพ์เพื่อรับจ้าง พิมพ์งาน	1.20	0.46	ไม่เคยปฏิบัติ
13. นักศึกษาไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง	2.28	0.64	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
รวม	1.77	0.18	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
ด้านการลงทุน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.77$ S.D. = 0.18 โดยข้อที่มีระดับ
พฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาซื้อสินค้าตามเงื่อนไขของสินค้าเพื่อรับของสมนาคุณ มีค่า $\bar{X} =$
2.28 S.D. = 0.61 รองลงมา คือ นักศึกษาไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง มีค่า $\bar{X} = 2.28$
S.D. = 0.64 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาซื้อสินค้าเพื่อให้ผู้สนใจผ่อนชำระ
มีค่า $\bar{X} = 1.19$ S.D. = 0.47

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรเพศ

เพศ	จำนวน		การหารายได้	การใช้จ่าย	การออม	การลงทุน	รวม
ชาย	162	$\bar{X}$	1.98	2.28	1.99	1.82	2.02
		S.D.	0.16	0.26	0.29	0.19	0.12
หญิง	283	$\bar{X}$	2.01	2.15	2.02	1.74	1.98
		S.D.	0.19	0.22	0.26	0.17	0.12
Total	445	$\bar{X}$	2.00	2.20	2.01	1.77	1.99
		S.D.	0.18	0.25	0.27	0.18	0.12

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.02$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.28$ S.D. = 0.26 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.82$ S.D. = 0.19 ส่วนนักศึกษาเพศหญิง มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.98$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.15$ S.D. = 0.22 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.74$ S.D. = 0.17

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี

ระดับชั้น	จำนวน		การหารายได้	การใช้จ่าย	การออม	การลงทุน	รวม
ปี 1	74	$\bar{X}$	2.02	2.27	2.03	1.78	2.03
		S.D.	0.14	0.25	0.28	0.20	0.11
ปี 2	103	$\bar{X}$	1.98	2.19	1.96	1.80	1.98
		S.D.	0.18	0.26	0.31	0.18	0.14
ปี 3	169	$\bar{X}$	1.98	2.17	2.05	1.73	1.99
		S.D.	0.16	0.25	0.25	0.16	0.12
ปี 4	99	$\bar{X}$	2.02	2.19	1.98	1.79	1.99
		S.D.	0.22	0.23	0.26	0.18	0.13
Total	445	$\bar{X}$	2.00	2.20	2.01	1.77	1.99
		S.D.	0.18	0.25	0.27	0.18	0.12

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.03$ S.D. = 0.11 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.27$ S.D. = 0.25 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.78$ S.D. = 0.20 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.98$ S.D. = 0.14 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.19$ S.D. = 0.26 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.80$ S.D. = 0.18 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.99$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.17$ S.D. = 0.25 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.73$ S.D. = 0.16 และ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.99$ S.D. = 0.13 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.19$ S.D. = 0.23 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.79$ S.D. = 0.18

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน
ของนักศึกษา รายด้านและโดยรวม จำแนกตามตัวแปรคณะวิชา

คณะ	จำนวน		การหารายได้	การใช้จ่าย	การออม	การลงทุน	รวม
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	42	$\bar{X}$	2.00	2.49	2.14	1.85	2.12
		S.D.	0.16	0.23	0.22	0.17	0.09
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	70	$\bar{X}$	2.04	2.16	1.79	1.77	1.94
		S.D.	0.24	0.21	0.23	0.15	0.14
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	25	$\bar{X}$	2.02	2.04	2.00	1.99	2.01
		S.D.	0.19	0.24	0.21	0.16	0.12
คณะบริหารธุรกิจ	162	$\bar{X}$	1.99	2.18	2.07	1.68	1.98
		S.D.	0.17	0.21	0.24	0.14	0.10
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	12	$\bar{X}$	1.93	2.07	2.11	1.76	1.97
		S.D.	0.14	0.23	0.22	0.20	0.11
คณะวิศวกรรมศาสตร์	64	$\bar{X}$	1.97	2.27	2.03	1.76	2.01
		S.D.	0.16	0.25	0.35	0.17	0.12
คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์	23	$\bar{X}$	1.96	2.05	2.04	1.77	1.95
		S.D.	0.15	0.25	0.29	0.18	0.11
คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	23	$\bar{X}$	2.05	2.14	1.90	1.95	2.01
		S.D.	0.13	0.24	0.25	0.16	0.10
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	24	$\bar{X}$	1.96	2.13	2.02	1.87	2.00
		S.D.	0.19	0.20	0.22	0.21	0.14
Total	445	$\bar{X}$	2.00	2.20	2.01	1.77	1.99
		S.D.	0.18	0.25	0.27	0.18	0.12

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามคณะวิชา พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.12$ S.D. = 0.09 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.49$ S.D. = 0.23 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.85$ S.D. = 0.17 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.94$ S.D. = 0.14 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.16$ S.D. = 0.21 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.77$ S.D. = 0.15 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน

โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.01$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.04$ S.D. = 0.24 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.99$ S.D. = 0.16 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.98$ S.D. = 0.10 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.18$ S.D. = 0.21 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.68$ S.D. = 0.14 นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.97$ S.D. = 0.11 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการออม มีค่า $\bar{X} = 2.11$ S.D. = 0.22 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.76$ S.D. = 0.20 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.01$ S.D. = 0.12 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.27$ S.D. = 0.25 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.76$ S.D. = 0.17 นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 1.95$ S.D. = 0.11 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.05$ S.D. = 0.25 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.77$ S.D. = 0.18 นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.01$ S.D. = 0.10 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.14$ S.D. = 0.24 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการออม มีค่า $\bar{X} = 1.90$ S.D. = 0.25 และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบมีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่า $\bar{X} = 2.00$ S.D. = 0.14 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 2.13$ S.D. = 0.20 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 1.87$ S.D. = 0.21

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา ของนักศึกษา ดังแสดงผลใน ตารางที่ 11 – ตารางที่ 20

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาจำแนกตามตัวแปรเพศ เป็นรายด้านและโดยรวม

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา	เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t
ด้านการหารายได้	ชาย	162	1.98	0.16	1.61
	หญิง	283	2.01	0.20	
ด้านการใช้จ่าย	ชาย	162	2.28	0.27	5.35
	หญิง	283	2.15	0.23	
ด้านการออม	ชาย	162	1.99	0.29	0.97
	หญิง	283	2.02	0.26	
ด้านการลงทุน	ชาย	162	1.82	0.19	4.24
	หญิง	283	1.74	0.17	
โดยรวม	ชาย	162	2.02	0.12	3.15
	หญิง	283	1.98	0.12	

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรเพศ ด้วยค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาหญิง ส่วนด้านการหารายได้ และด้านการออม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี เป็นรายด้านและโดยรวม

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	3	0.17	0.05	1.72
	ภายในกลุ่ม	441	14.43	0.03	
	รวม	444	14.60		
ด้านการใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	3	0.51	0.17	2.82
	ภายในกลุ่ม	441	26.75	0.06	
	รวม	444	27.26		
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.75	0.25	3.39
	ภายในกลุ่ม	441	32.37	0.07	
	รวม	444	33.11		
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.36	0.12	3.70
	ภายในกลุ่ม	441	14.31	0.03	
	รวม	444	14.67		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.10	0.03	2.27
	ภายในกลุ่ม	441	6.73	0.01	
	รวม	444	6.84		

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาโดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรระดับชั้นปี ด้วยค่า F - test พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ของนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) ปรากฏผลดังตารางที่ 13 - ตารางที่ 15

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา ด้านการใช้จ่าย จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1 (2.27)	ชั้นปีที่ 2 (2.19)	ชั้นปีที่ 3 (2.17)	ชั้นปีที่ 4 (2.19)
ชั้นปีที่ 1 (2.27)	-	0.08	0.10	0.08
ชั้นปีที่ 2 (2.19)		-	0.02	0.00
ชั้นปีที่ 3 (2.17)			-	0.02
ชั้นปีที่ 4 (2.19)				-

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย ของนักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา ด้านการออม จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1 (2.04)	ชั้นปีที่ 2 (1.96)	ชั้นปีที่ 3 (2.06)	ชั้นปีที่ 4 (1.99)
ชั้นปีที่ 1 (2.04)	-	0.08	0.02	0.05
ชั้นปีที่ 2 (1.96)		-	0.10	0.03
ชั้นปีที่ 3 (2.06)			-	0.07
ชั้นปีที่ 4 (1.99)				-

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม ของนักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม แตกต่างกับนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม สูงกว่านักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา ด้านการลงทุน จำแนกตามระดับชั้นปี

ระดับชั้นปี ($\bar{X}$)	ชั้นปีที่ 1 (1.78)	ชั้นปีที่ 2 (1.80)	ชั้นปีที่ 3 (1.73)	ชั้นปีที่ 4 (1.79)
ชั้นปีที่ 1 (1.78)	-	0.02	0.05	0.01
ชั้นปีที่ 2 (1.80)		-	0.07	0.01
ชั้นปีที่ 3 (1.73)			-	0.06
ชั้นปีที่ 4 (1.79)				-

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการลงทุน ของนักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

ตารางที่ 16 แสดงการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
จำแนกตามตัวแปรคณะวิชา เป็นรายด้านและโดยรวม

พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการหารายได้	ระหว่างกลุ่ม	8	0.40	0.05	1.55
	ภายในกลุ่ม	436	14.19	0.03	
	รวม	444	14.60		
ด้านการใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	8	5.64	0.71	14.23
	ภายในกลุ่ม	436	21.62	0.04	
	รวม	444	27.26		
ด้านการออม	ระหว่างกลุ่ม	8	4.97	0.62	9.63
	ภายในกลุ่ม	436	28.14	0.06	
	รวม	444	33.11		
ด้านการลงทุน	ระหว่างกลุ่ม	8	3.70	0.46	18.40
	ภายในกลุ่ม	436	10.97	0.02	
	รวม	444	14.67		
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	8	.93	0.12	8.54
	ภายในกลุ่ม	436	5.91	0.01	
	รวม	444	6.84		

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน จำแนกตามตัวแปรคณะวิชา ด้วยค่า F - test พบว่า นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

เมื่อพบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา โดยรวม ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ของนักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผู้วิจัยจึงดำเนินการเปรียบเทียบพหุคูณด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) ปรากฏผลดังตารางที่ 17 – ตารางที่ 20

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา โดยรวม จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา ($\bar{X}$)	ครุศาสตร์ (2.12)	คหกรรม (1.94)	สื่อสาร (2.01)	บริหาร (1.98)	วิทยาศาสตร์ (1.97)	วิศวกรรม (2.01)	ศิลปศาสตร์ (1.95)	สิ่งทอ (2.01)	สถาปัตยกรรม (2.00)
ครุศาสตร์ (2.12)	-	0.18	0.11	0.14	0.15	0.11	0.17	0.11	0.12
คหกรรม (1.94)		-	0.07	0.04	0.03	0.07	0.01	0.07	0.06
สื่อสาร (2.01)			-	0.03	0.04	0.00	0.06	0.00	0.01
บริหาร (1.98)				-	0.01	0.03	0.03	0.03	0.02
วิทยาศาสตร์ (1.97)					-	0.04	0.02	0.04	0.03
วิศวกรรม (2.01)						-	0.06	0.00	0.01
ศิลปศาสตร์ (1.95)							-	0.06	0.01
สิ่งทอ (2.01)								-	0.01
สถาปัตยกรรม (2.00)									-

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ของนักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกับนักศึกษาทุกคณะวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาทุกคณะวิชา

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ต่ำกว่านักศึกษา คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา ด้านการใช้จ่าย จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา ($\bar{X}$)	ครุศาสตร์ (2.49)	คหกรรม (2.16)	สื่อสาร (2.04)	บริหาร (2.18)	วิทยาศาสตร์ (2.07)	วิศวกรรม (2.27)	ศิลปศาสตร์ (2.05)	สิ่งทอ (2.14)	สถาปัตยกรรม (2.13)
ครุศาสตร์ (2.49)	-	0.33	0.45	0.31	0.42	0.22	0.44	0.35	0.36
คหกรรม (2.16)		-	0.12	0.02	0.09	0.11	0.11	0.02	0.03
สื่อสาร (2.04)			-	0.14	0.03	0.23	0.01	0.10	0.09
บริหาร (2.18)				-	0.11	0.09	0.13	0.04	0.05
วิทยาศาสตร์ (2.07)					-	0.20	0.02	0.07	0.06
วิศวกรรม (2.27)						-	0.22	0.13	0.14
ศิลปศาสตร์(2.05)							-	0.09	0.08
สิ่งทอ(2.14)								-	0.01
สถาปัตยกรรม(2.13)									-

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย ของนักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย แตกต่างกับนักศึกษาทุกคณะวิชา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาทุกคณะวิชา

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปะศาสตร์ประยุกต์ คณะอุตสาหกรรม สิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะศิลปะศาสตร์ประยุกต์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

ตารางที่ 19 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา ($\bar{X}$)	ครุศาสตร์ (2.14)	คหกรรม (1.79)	สื่อสาร (2.00)	บริหาร (2.07)	วิทยาศาสตร์ (2.11)	วิศวกรรม (2.03)	ศิลปศาสตร์ (2.04)	สิ่งทอ (1.90)	สถาปัตยกรรม (2.02)
ครุศาสตร์ (2.14)	-	0.35	0.14	0.07	0.03	0.11	0.10	0.24	0.12
คหกรรม (1.79)		-	0.21	0.28	0.32	0.24	0.25	0.11	0.23
สื่อสาร (2.00)			-	0.07	0.11	0.03	0.04	0.10	0.02
บริหาร (2.07)				-	0.04	0.04	0.03	0.17	0.05
วิทยาศาสตร์ (2.11)					-	0.08	0.07	0.21	0.09
วิศวกรรม (2.03)						-	0.01	0.13	0.01
ศิลปศาสตร์ (2.04)							-	0.14	0.02
สิ่งทอ (1.90)								-	0.12
สถาปัตยกรรม (2.02)									-

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการออม ของนักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม แตกต่างกับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการออม แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปะศาสตร์ประยุกต์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการออม ต่ำกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปะศาสตร์ประยุกต์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ

นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการออม แตกต่างกับ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิศวกรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการออม ต่ำกว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบพหุคูณ (LSD.) พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของ
นักศึกษา ด้านการลงทุน จำแนกตามคณะวิชา

คณะวิชา ($\bar{X}$)	ครุศาสตร์ (1.85)	คหกรรม (1.78)	สื่อสาร (1.99)	บริหาร (1.68)	วิทยาศาสตร์ (1.76)	วิศวกรรม (1.76)	ศิลปศาสตร์ (1.77)	สิ่งทอ (1.95)	สถาปัตยกรรม (1.87)
ครุศาสตร์ (1.85)	-	0.07	0.14	0.17	0.09	0.09	0.08	0.10	0.02
คหกรรม (1.78)		-	0.21	0.10	0.02	0.02	0.01	0.17	0.09
สื่อสาร (1.99)			-	0.31	0.23	0.23	0.22	0.04	0.12
บริหาร (1.68)				-	0.08	0.08	0.09	0.27	0.19
วิทยาศาสตร์ (1.76)					-	0.00	0.01	0.19	0.11
วิศวกรรม (1.76)						-	0.01	0.19	0.11
ศิลปศาสตร์(1.77)							-	0.18	0.10
สิ่งทอ(1.95)								-	0.08
สถาปัตยกรรม(1.87)									-

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ด้านการลงทุน ของนักศึกษามีคณะวิชาต่างกัน เป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.) พบว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

นักศึกษาคณะคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน แตกต่างกับ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรม การวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน ต่ำกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 385 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย วิธีของ Yamané ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีคณะวิชาของนักศึกษาเป็นชั้น (Strata) และใช้ห้องเรียนของนักศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ซึ่งสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำนวน 52 ข้อ ซึ่งจัดแบ่งระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา เป็น 3 ระดับ คือ ไม่เคยปฏิบัติ ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และปฏิบัติเป็นประจำ โดยจำแนกพฤติกรรม การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด แจกให้กับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยรอรับแบบสอบถามกลับคืน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา และทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่ามีแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 445 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.89

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชาของนักศึกษา โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา รายชื่อ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกตามคุณลักษณะของนักศึกษา ได้แก่ ตัวแปรเพศ โดยใช้ค่าสถิติค่าที (t - test for independent sample) ส่วนระดับชั้นปี และคณะวิชาของนักศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธี Fisher's Least Significant Difference (LSD.)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษา ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ทั้งโดยรวม รายด้าน และจำแนกตามตัวแปรต่างๆ พบว่า

1.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.99 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.20 รองลงมา คือ ด้านการออม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01 และ ด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา ด้านการหารายได้ อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.00 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษทุกปีภาคการศึกษา มีค่าคะแนนเฉลี่ย

2.08 รองลงมา คือ เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินนักศึกษาจะถอนเงินจากธนาคาร มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.07 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาเล่นพนันฟุตบอลเพื่อหารายได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.84

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา ด้านการใช้จ่าย อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.20 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร ซื้อหนังสือเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.45 รองลงมา คือ นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาจ้างเพื่อนพิมพ์รายงาน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.63

1.4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา ด้านการออม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.29 รองลงมา คือ นักศึกษาฝากเงินสะสมทรัพย์ทุกเดือน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาซื้อเครื่องประดับมีราคา มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.52

1.5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา ด้านการลงทุน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ นักศึกษาซื้อสินค้าตามเงื่อนไขของสินค้าเพื่อรับของสมนาคุณ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28 รองลงมา คือ นักศึกษาไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ นักศึกษาซื้อสินค้าเพื่อให้ผู้สนใจผ่อนชำระ มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.19

1.6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชาย มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.02 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.28 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.82 ส่วนนักศึกษาเพศหญิง มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.98 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.15 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.74

1.7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา เมื่อจำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.03 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.27 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.78 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน

พฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.77 นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ และออกแบบแฟชั่น มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.01 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.14 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการออม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.90 และนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.00 โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.13 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.87

2. ผลการเปรียบเทียบ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับชั้นปี และคณะวิชา ของนักศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาหญิง และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ คะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชาย มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาหญิง

2.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกัน โดย

ด้านการใช้จ่าย นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการใช้จ่าย สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

ด้านการออม นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการออม สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

ด้านการลงทุน นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน ต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4

2.3 นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกัน โดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม สูงกว่านักศึกษาทุกคณะวิชา ส่วนนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ต่ำกว่านักศึกษา คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกัน โดย

นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน สูงกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงิน ด้านการลงทุน ต่ำกว่า นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ประยุกต์

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “นักศึกษามีเพศต่างกันมีพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน” ด้วยค่า t -test for independent sample จากตารางที่ 11 พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษามีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลดาพร จาดูวรรณ. (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรการใช้ และปัจจัยกำหนดกรใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า ปริมาณกรใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือ เพศ และผลการวิจัยของ สุพจน์ ยศสมศักดิ์. (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมกรใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามสำรวจกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ตัวอย่าง พบว่า ประชาชนเพศชายมีพฤติกรรมกรใช้จ่ายมากกว่าเพศหญิง

2. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 2 ที่ว่า “นักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 12 พบว่า นักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงิน โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกรใช้จ่าย ด้านกรออม และด้านกรลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษามีระดับชั้นปีต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลดาพร จาตุวรรณ์. (2546: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้ และปัจจัยกำหนดการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ คือ ชั้นปีการศึกษา และผลการวิจัยของ ธวัชชัย ทิพย์ชุน.(2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ทักษะคดี และพฤติกรรมการใช้บัตร ของผู้ใช้บริการบัตรเครดิต ธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด(มหาชน) ในเขตจังหวัดชลบุรีโดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน พบว่า ปัจจัยด้านระดับการศึกษา มีอิทธิพลต่อทักษะคดีและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต และผลการวิจัยของบุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์. (2549:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้จ่ายเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2546 โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 418 คน พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการใช้จ่ายเงินประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิมและประเภทค่าบริการส่วนตัว มากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)

3. จากการทดสอบสมมติฐาน ข้อที่ 3 ที่ว่า “นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินแตกต่างกัน” ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way ANOVA) ดังตารางที่ 16 พบว่า นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ย ระดับพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน โดยรวม ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักศึกษาที่มีคณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธวัชชัย ทิพย์ชุน. (2548: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ทักษะคดี และพฤติกรรมการใช้บัตรของผู้ใช้บริการบัตรเครดิต ธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน พบว่า ปัจจัยด้าน อาชีพ มีอิทธิพลต่อทักษะคดีและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต และผลการวิจัยของบุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์. (2549:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง การใช้จ่ายเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2546 โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 418 คน พบว่า นักศึกษาที่เรียนประเภทวิชาต่างกันมีการใช้จ่ายเงิน ประเภทค่าอาหารประจำวัน และประเภทค่าพาหนะไป - กลับภูมิลำเนาเดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยที่ได้ พบว่า พฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำในทุกๆด้าน แสดงว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงินน้อยมาก ดังนั้นบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา เช่น คณาจารย์ ผู้ปกครอง ผู้บริหารมหาวิทยาลัยฯ ควรมีการส่งเสริมพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการช่วยสร้างประชากรที่มีคุณภาพให้กับสังคมไทยในอนาคต

2. ควรมีการจัดการให้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุนที่เหมาะสมกับนักศึกษา เพื่อเป็นการฝึกและส่งเสริมพฤติกรรมการลงทุนที่เหมาะสมให้กับนักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการลงทุนในอนาคต และจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ความรู้เกี่ยวกับการลงทุน

3. ควรมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการหารายได้ ไม่ว่าจะเป็นการหารายได้ช่วงปิดภาคเรียน หรือการหารายได้ขณะเรียน หรือการหารายได้เสริมต่างๆ เช่น การจัดอบรมการฝึกอาชีพต่างๆ เพื่อใช้ประกอบอาชีพเสริมหรือมอบเป็นของขวัญให้กับผู้อื่นในเทศกาลต่างๆ เพื่อเป็นการช่วยลดรายจ่าย

4. ควรมีการจัดอบรมการฝึกทำบัญชีรายรับรายจ่ายอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริมวินัยทางการเงิน ให้กับนักศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา เช่น การอบรมเลี้ยงดู ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน เป็นต้น เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสม

2. ควรมีการศึกษา ปัจจัยต่างๆ ที่อาจส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินในแต่ละด้าน เพื่อให้ทราบปัญหาเกี่ยวกับการขาดวินัยทางการเงินของนักศึกษาอย่างแท้จริง สามารถส่งเสริมวินัยทางการเงินให้นักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ตามระดับความจำเป็น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรุณา อักษรวาท. 2547. **เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 3**. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. **การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย**.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต การพิมพ์
- ธวัชชัย ทิพย์สุน. 2548. **ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรของผู้ใช้บริการบัตรเครดิต
ธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด(มหาชน) ในเขตจังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. ฉะเชิงเทรา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2547. **คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS**.
นนทบุรี : โรงพิมพ์นิต้าการพิมพ์.
- นภาพร เรืองสกุล. 2546. **ออมก่อนรวยกว่า**. กรุงเทพฯ : บุญศิริ การพิมพ์.
- บรรยง วิทยวีรศักดิ์. **“การวางแผนการเงินอย่างง่าย”**.
<http://www.oknation.net/blog/banyong/2007/09/21/entry-1>
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์. 2549. **การใช้จ่ายเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ
นักศึกษาสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ.ศ. 2546**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
(การวิจัย การศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2529. **การวิจัยประเมินผล:หลักการและกระบวนการ**. กรุงเทพฯ :
การพิมพ์พระนคร.
- พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. 2534. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสำหรับราษฎร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ :
บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดียจำกัด.
- เพชร ชุมทรัพย์. 2544. **หลักการลงทุน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. **เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วย
ตนเอง**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ลดาพร จาดวรรณ์. 2546. พฤติกรรมการใช้และปัจจัยกำหนดการใช้ผ่านบัตรเครดิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2540. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วรวิฑู ก้องเสียง. 2549. การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. 2550. “ทำไมต้องวางแผนการเงิน”.
<http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2007q3/2007july23p8.htm>
- วิวรรณ ธาราหิรัญโชติ. 2550. “วางแผนการเงินอย่างไร”.
<http://www.nidambe11.net/ekonomiz/2007q3/2007july30p7.htm>
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 1. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- วีระพล บดีรัฐ. 2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 2. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2546. คู่มือนักศึกษาระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- สุพจน์ ยศสมศักดิ์. 2548. พฤติกรรมการใช้ผ่านบัตรเครดิตของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต.(เศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- หลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด “การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในทศวรรษที่ 21”.
<http://www.thaimutualfundnews.com/page.php?id=9&month=01&year=2008>
- อนิศา เซ็นนันท์.2547. เงินทองของมีค่า ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- Best, John w. 1981. *Research In Education*. 4th ed. Englewood. Cliffs ,NJ : Prentice – Hall.

Bloom , Benjamin S. 1976. **Human Characteristics and School Learning**. New York :
Mc Graw - Hall Book Co.

Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing**. 3rd ed. New York :
Harper and Row.

Good. Carter V. 1973. **Dictionary of Education**. New York: Mc. Graw-Hill , Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา

คุณภาพแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา

คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง

ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านการหารายได้		
1. นักศึกษาร่วมสนุกรายการเกมโชว์ต่างๆ เพื่อชิงรางวัล	0.80	ใช้ได้
2. นักศึกษาจะขอเงินจากผู้ปกครองเมื่อเงินไม่พอใช้	0.60	ใช้ได้
3. นักศึกษากู้เงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา	1.00	ใช้ได้
4. นักศึกษาทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียนทุกวัน	1.00	ใช้ได้
5. นักศึกษารับจ้างพิมพ์งานทั่วไป	0.80	ใช้ได้
6. นักศึกษาสมัครเป็นพนักงานขายตรง	0.80	ใช้ได้
7. นักศึกษาสมัครขอทุนการศึกษา	0.80	ใช้ได้
8. นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษทุกปิดภาคการศึกษา	0.80	ใช้ได้
9. นักศึกษาเล่นพนันฟุตบอลเพื่อหารายได้	1.00	ใช้ได้
10. นักศึกษาผลิตของชำร่วยขายเพื่อนๆ	1.00	ใช้ได้
11. นักศึกษาขอยืมเงินจากเพื่อนเมื่อเงินไม่พอใช้	1.00	ใช้ได้
12. เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินนักศึกษาคงถอนเงินจากธนาคาร	0.80	ใช้ได้
13. นักศึกษาเล่นเกมสล็อตคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการหารายได้	0.80	ใช้ได้
ด้านการใช้จ่าย		
1. นักศึกษารับประทานอาหารเสริมหรือวิตามินเพื่อบำรุงสุขภาพ	0.80	ใช้ได้
2. นักศึกษาดูภาพยนตร์ทุกเดือน	0.80	ใช้ได้
3. นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตนานกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน	0.80	ใช้ได้
4. นักศึกษาใช้บริการเสริมของโทรศัพท์มือถือ เช่น ดาวน์โหลดเสียงเพลง	1.00	ใช้ได้
5. นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ต่ายเอกสาร ซื้อหนังสือเรียน	0.80	ใช้ได้
6. นักศึกษาซื้อเครื่องแต่งกายตามแฟชั่นทุกเดือน	0.80	ใช้ได้
7. นักศึกษาซื้อของขวัญให้เพื่อนสนิทในโอกาสสำคัญ	1.00	ใช้ได้
8. นักศึกษาใช้ครีมบำรุงผิวทุกวัน	0.80	ใช้ได้
9. นักศึกษาต้องใส่ผ้าหอมทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน	1.00	ใช้ได้
10. นักศึกษาจ้างเพื่อนพิมพ์รายงาน	0.80	ใช้ได้
11. นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัย	1.00	ใช้ได้
12. ถ้ามีรถเมลล์ฟรีนักศึกษาคงรอใช้บริการ	0.80	ใช้ได้

ข้อความ	ค่า IOC	คุณภาพเครื่องมือ
ด้านการใช้จ่าย(ต่อ)		
13. นักศึกษาทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายทุกเดือน	0.80	ใช้ได้
ด้านการออม		
1. นักศึกษาเก็บเศษสตางค์ใส่กระปุกทุกวัน	1.00	ใช้ได้
2. นักศึกษามีการจัดสรรเงินเพื่อการออมทุกเดือน	1.00	ใช้ได้
3. นักศึกษาเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้	1.00	ใช้ได้
4. นักศึกษาซื้อเครื่องประดับมีราคา	0.80	ใช้ได้
5. นักศึกษาสะสมเหรียญกษาปณ์ที่ออกในเทศกาลต่างๆ	1.00	ใช้ได้
6. นักศึกษาเล่นแชร์กับเพื่อนๆ	0.80	ใช้ได้
7. นักศึกษาเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน	1.00	ใช้ได้
8. นักศึกษาเริ่มออมเงินเมื่อมีเงินเดือน	1.00	ใช้ได้
9. นักศึกษาพยายามให้มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน	1.00	ใช้ได้
10. นักศึกษาฝากเงินสะสมทรัพย์ทุกเดือน	0.80	ใช้ได้
11. นักศึกษามีเงินไม่พอใช้แต่ละเดือน	1.00	ใช้ได้
12. นักศึกษาเปิดบัญชีเงินฝากประจำ	1.00	ใช้ได้
13. นักศึกษาเก็บเงินเป็นเงินสดไว้ใช้จ่ายขาดแคลน	0.80	ใช้ได้
ด้านการลงทุน		
1. นักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมโดยเรียนหลักสูตรระยะสั้น เช่น เรียนทำของชำร่วย เรียนทำอาหาร เป็นต้น	1.00	ใช้ได้
2. นักศึกษาส่งชิ้นส่วนสินค้าเพื่อลุ้นรับของรางวัล	1.00	ใช้ได้
3. นักศึกษาเสี่ยงโชคโดยการซื้อลอตเตอรี่หรือเล่นหวย	1.00	ใช้ได้
4. นักศึกษาซื้อสินค้าตามเงื่อนไขของสินค้าเพื่อรับของสมนาคุณ	0.80	ใช้ได้
5. นักศึกษาสมัครเป็นสมาชิกสินค้าหรือบริการเพื่อรับสิทธิพิเศษ	0.80	ใช้ได้
6. นักศึกษาร่วมทุนกับเพื่อนขายสินค้าตามตลาดนัด	1.00	ใช้ได้
7. นักศึกษานำของเหลือใช้เปิดท้ายขายของ	1.00	ใช้ได้
8. นักศึกษาซื้อสินค้าเพื่อให้ผู้สนใจผ่อนชำระ	0.80	ใช้ได้
9. นักศึกษาให้เพื่อนกู้ยืมเงินแล้วผ่อนชำระโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำ	0.80	ใช้ได้
10. นักศึกษาซื้อสลากออมสินเพื่อลุ้นรับรางวัล	1.00	ใช้ได้
11. นักศึกษาสมัครเข้าร่วมโครงการต่างๆ เพื่อเตรียมตัวก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน	0.80	ใช้ได้
12. นักศึกษาผ่อนชำระชุดคอมพิวเตอร์และเครื่องพิมพ์เพื่อรับจ้างพิมพ์งาน	0.80	ใช้ได้
13. นักศึกษาไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง	0.80	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา
ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
รายได้ 1	103.7419	827.7978	.2090	.9782	ใช้ได้
รายได้ 2	104.8387	820.3398	.3591	.9781	ใช้ได้
รายได้ 3	104.4516	780.1226	.9137	.9768	ใช้ได้
รายได้ 4	104.2581	792.1312	.8208	.9771	ใช้ได้
รายได้ 5	105.3871	827.3118	.2482	.9782	ใช้ได้
รายได้ 6	104.5806	790.5183	.7760	.9772	ใช้ได้
รายได้ 7	104.2903	791.3462	.8891	.9769	ใช้ได้
รายได้ 8	104.2258	819.1806	.3529	.9781	ใช้ได้
รายได้ 9	104.2581	788.2645	.7978	.9771	ใช้ได้
รายได้ 10	104.4516	778.5226	.9430	.9767	ใช้ได้
รายได้ 11	104.8065	797.8280	.7867	.9772	ใช้ได้
รายได้ 12	104.9677	813.8989	.4195	.9780	ใช้ได้
รายได้ 13	104.4516	778.5226	.9430	.9767	ใช้ได้
การใช้จ่าย 1	104.1613	824.2065	.2580	.9782	ใช้ได้
การใช้จ่าย 2	104.1613	824.4731	.2838	.9782	ใช้ได้
การใช้จ่าย 3	104.7419	823.1312	.3006	.9781	ใช้ได้
การใช้จ่าย 4	104.7419	785.9312	.9022	.9769	ใช้ได้
การใช้จ่าย 5	104.0968	817.2903	.4673	.9779	ใช้ได้
การใช้จ่าย 6	104.3226	824.5591	.2795	.9782	ใช้ได้
การใช้จ่าย 7	105.0968	809.8903	.7864	.9774	ใช้ได้
การใช้จ่าย 8	104.3871	783.1118	.9332	.9768	ใช้ได้
การใช้จ่าย 9	104.0000	806.6667	.5856	.9777	ใช้ได้
การใช้จ่าย 10	104.7419	784.5312	.8939	.9769	ใช้ได้
การใช้จ่าย 11	104.5161	781.9247	.9080	.9768	ใช้ได้
การใช้จ่าย 12	103.9677	807.0323	.7936	.9773	ใช้ได้
การใช้จ่าย 13	104.2581	790.5978	.8532	.9770	ใช้ได้

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
การออม 1	104.9677	798.2989	.7845	.9772	ใช้ได้
การออม 2	104.3871	821.3118	.3334	.9781	ใช้ได้
การออม 3	104.8065	790.6280	.8616	.9770	ใช้ได้
การออม 4	104.3871	785.0452	.8951	.9769	ใช้ได้
การออม 5	104.5161	776.8581	.9693	.9766	ใช้ได้
การออม 6	104.6452	786.3032	.8299	.9770	ใช้ได้
การออม 7	104.1935	815.0946	.4989	.9778	ใช้ได้
การออม 8	104.8065	824.2946	.2236	.9783	ใช้ได้
การออม 9	104.1290	819.3161	.3685	.9781	ใช้ได้
การออม 10	104.6129	824.9118	.2291	.9783	ใช้ได้
การออม 11	104.3548	820.4366	.3878	.9780	ใช้ได้
การออม 12	104.8387	807.6065	.4756	.9780	ใช้ได้
การออม 13	104.1935	821.3613	.3172	.9781	ใช้ได้
การลงทุน 1	104.3871	788.0452	.8362	.9770	ใช้ได้
การลงทุน 2	104.3226	788.0258	.8867	.9769	ใช้ได้
การลงทุน 3	104.7419	784.4645	.8952	.9769	ใช้ได้
การลงทุน 4	104.0323	806.1656	.6808	.9775	ใช้ได้
การลงทุน 5	104.8710	794.6495	.8411	.9771	ใช้ได้
การลงทุน 6	104.7419	785.1978	.8486	.9770	ใช้ได้
การลงทุน 7	104.1935	792.4280	.7374	.9773	ใช้ได้
การลงทุน 8	104.7419	813.3312	.3308	.9785	ใช้ได้
การลงทุน 9	104.6452	779.2366	.9299	.9767	ใช้ได้
การลงทุน 10	104.6129	818.8452	.2576	.9786	ใช้ได้
การลงทุน 11	104.4516	788.3226	.7920	.9772	ใช้ได้
การลงทุน 12	104.5161	776.8581	.9693	.9766	ใช้ได้
การลงทุน 13	104.9677	797.3656	.6634	.9775	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 93.0

N of Items = 52

Alpha = .9779

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร บธ.ม.
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา
 สาขาวิชาการตลาด
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรทิพา เพ็ญพานิช บธ.ม.
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำพา ชยสดมภ์ บธ.ม.
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. อาจารย์สมใจ ฉินชนะปทุมพร บธ.ม.
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาวิชาการบัญชี
 คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์เพ็ญพิมล ทุมประเสน กศ.ม.(ภาษาไทย)
 อาจารย์ ระดับ 7
 สาขาภาษาไทย
 คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม “การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร”

แบบสอบถาม การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยจะนำข้อมูลที่ได้เสนอต่อมหาวิทยาลัย ฯ และสื่อต่างๆ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ให้มีความเหมาะสมต่อไป แบบสอบถาม ชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากนักศึกษาทุกคน ช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา ได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้

อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. เพศ
  - ชาย หญิง
2. ระดับชั้นปี
  - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 1/ปวส.ปีที่ 1 ปริญญาตรีชั้นปีที่ 2/ปวส.ปีที่ 2
  - ปริญญาตรีชั้นปีที่ 3/ป.ตรีต่อเนื่อง ปีที่ 1 ปริญญาตรีชั้นปีที่ 4/ป.ตรีต่อเนื่องปีที่ 2
3. คณะวิชา
  - คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
  - คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะบริหารธุรกิจ
  - คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์
  - คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
  - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับพฤติกรรมที่ท่านได้ปฏิบัติมากที่สุด

ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
ด้านการหารายได้			
1. นักศึกษาร่วมสนุกรายการเกมโชว์ต่างๆ เพื่อชิงรางวัล			
2. นักศึกษาจะขอเงินจากผู้ปกครองเมื่อเงินไม่พอใช้			
3. นักศึกษากู้เงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา			
4. นักศึกษาทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียนทุกวัน			
5. นักศึกษารับจ้างพิมพ์งานทั่วไป			
6. นักศึกษาสมัครเป็นพนักงานขายตรง			
7. นักศึกษาสมัครขอทุนการศึกษา			
8. นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษทุกปิดภาคการศึกษา			
9. นักศึกษาเล่นพนันฟุตบอลเพื่อหารายได้			
10. นักศึกษาผลิตของชำร่วยขายเพื่อนๆ			
11. นักศึกษาขอยืมเงินจากเพื่อนเมื่อเงินไม่พอใช้			
12. เมื่อจำเป็นต้องใช้เงินนักศึกษาก่อนเงินจากธนาคาร			
13. นักศึกษาเล่นเกมสล็อตคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการหารายได้			

ข้อความ	ปฏิบัติเป็นประจำ	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่เคยปฏิบัติ
ด้านการใช้จ่าย			
1. นักศึกษารับประทานอาหารเสริมหรือวิตามินเพื่อบำรุงสุขภาพ			
2. นักศึกษาดูภาพยนตร์ทุกเดือน			
3. นักศึกษาเล่นอินเตอร์เน็ตนานกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน			
4. นักศึกษาใช้บริการเสริมของโทรศัพท์มือถือ เช่น ดาวน์โหลดเสียงเพลง			
5. นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร, ซื้อหนังสือเรียน			
6. นักศึกษาซื้อเครื่องแต่งกายตามแฟชั่นทุกเดือน			
7. นักศึกษาซื้อของขวัญให้เพื่อนสนิทในทุกโอกาสสำคัญ			
8. นักศึกษาใช้ครีมบำรุงผิวทุกวัน			
9. นักศึกษาต้องใส่หน้ากากทุกครั้งก่อนออกจากบ้าน			
10. นักศึกษาจ้างเพื่อนพิมพ์รายงาน			
11. นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัย			
12. ถ้ามีรถเมล์ฟรีนักศึกษาระรอใช้บริการ			
13. นักศึกษาทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายทุกเดือน			
ด้านการออม			
1. นักศึกษาเก็บเศษสตางค์ใส่กระปุกทุกวัน			
2. นักศึกษามีการจัดสรรเงินเพื่อการออมทุกเดือน			
3. นักศึกษาเก็บเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้			
4. นักศึกษาซื้อเครื่องประดับมีราคา			
5. นักศึกษาสะสมเหรียญกษาปณ์ที่ออกในเทศกาลต่างๆ			
6. นักศึกษาเล่นแชร์กับเพื่อนๆ			
7. นักศึกษาเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน			
8. นักศึกษาเริ่มออมเงินเมื่อมีเงินเดือน			
9. นักศึกษาพยายามให้มีเงินเหลือเก็บทุกเดือน			
10. นักศึกษาฝากเงินสะสมทรัพย์ทุกเดือน			
11. นักศึกษามีเงินไม่พอใช้แต่ละเดือน			
12. นักศึกษาเปิดบัญชีเงินฝากประจำ			
13. นักศึกษาเก็บเงินเป็นเงินสดไว้ใช้ยามขาดแคลน			

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	นายสนทยา เขมวีรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	8 มิถุนายน พ.ศ. 2501
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ถนนเลียบบคลองแอน ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 10210
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) เอกการเงินและธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	ศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ
- คุณลักษณะของอาจารย์ สายบริหารธุรกิจ ตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ

- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด	12 เมษายน พ.ศ. 2501
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2521	การศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผล การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร
- ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร
  - การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพุดิผิดระเบียบวินัย ของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
    - คุณลักษณะของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์
และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
      - สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนา
อาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
        - ทักษะคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสถิติ 1 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
        - ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตคณะ
วิศวกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

